

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 26 февруарий 1883 год.

БРОЙ 22.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ недѣля на 20 февруарий имаха честъта да се представятъ на ауденция при Негово Височество Намѣстника на Негово Блаженство Екзарха Негово Високопреосвященство Доростоло-Червенский Митрополитъ г. Григорий и Варно-Прѣславский Митрополитъ г. Симеонъ.

Въ понедѣльникъ на 21 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра Предсѣдателя Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Соболевъ, Министра на Войната Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ, Министра на Правосъдието г. Грековъ и Предсѣдателствующий Държавния Сѣвътъ г-нъ Михайловский.

Същия денъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Полковникъ Мироновъ, Князь Хилковъ и г. Спространовъ.

Въ четвъртъкъ на 24 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра Предсѣдателя Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Соболевъ, Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. Д-ръ К. Стоиловъ и Министра на Войната Негово Превъсходительство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество отъ вторникъ, 22-ий февруарий, бѣше принуденъ да остане въ постелката поради болестъта *angina catarrhalis* и *laryngitis acuta*. Сега вече Негово Височество се поправи, но е принуденъ още нѣколко дни да се пази.

София, 25 февруарий 1883 г.

Лейбъ-Медикъ Д-ръ Г р и м м ъ.

По Министерский Сѣвътъ.

УКАЗЪ

№ 110.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 23-ий февруарий 1883 година,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Опредѣляваме конний драгунский корпусъ да състои отъ 900 (деветстотинъ) души конници.

II. Нуждитѣ за обдържанието на тоя корпусъ срѣдства да се взематъ отъ остаткитѣ на вситѣ Министерства, а преимущественно отъ остаткитѣ на Военното Министерство.

III. Правилникътъ за драгунский корпусъ за сега остана сѣщия. — Една специална комисия ще постави тоя правилникъ въ съгласие съ новий законъ за полицейската стража.

IV. Настоящия указъ да се внесе въ Държавния Сѣвътъ на разгледване по финансовата частъ.

V. Предсѣдателя на Нашия Министерский Сѣвътъ, се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Предсѣдатель на Министерския Сѣвътъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 74.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I,

Съ Божия милость и народната воля,

Князь на България.

Спорѣдъ докладътъ на Нашътъ Министръ на Правосъдието отъ 5 февруарий 1883 г. подъ No. 13,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ щото на уволнения по собственото му желание презъ указътъ Ни No. 29, Русски юристъ Николай Павловъ Силовански, да се отпуснатъ (2000) двѣ хиляди лева пѣтни разноси за завръщанието му обратно въ Русеня.

II. Да разрѣшимъ щото горнята сума да се вземе отъ минжогодишния бюджетъ на Министерството на Правосъдието (ст. 4 § 9).

III. Нашътъ Министръ на Правосъдието се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 5 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

Съ указъ подъ No. 87 отъ 11 тек. февруарий по ст. I разрѣшава се на секретаря при Търновския окръженъ сѣдъ Ивана Желѣзкова петнадесетъ-дневенъ заграниченъ отпускъ, и по ст. II разрѣшава се щото този отпускъ да се счита отъ 12 текущи мѣсець февруарий.

Съ приказъ подъ No. 6 отъ 15 февруарий т. г. за секретарь на прокурора при Върховний Кассационенъ Сѣдъ се назначава Константинъ Божановъ, вмѣсто Теодора Миронова, който е заминалъ на друга длъжностъ. Заплатата си ще почне да получава отъ 15 февруарий т. г., въ който день е встъпилъ на длъжностъ.

Допълнение

къмъ

Екзархийски Уставъ приспособенъ въ Княжеството.

ЧАСТЪ I.

I. За епархийскитѣ духовни съвѣти.

1. Въ всѣка епархия има единъ епархийски духовенъ съвѣтъ, който се съставлява отъ председателъ му — мѣстниятъ архиерей, или неговийтъ намѣстникъ и отъ четирма членове — духовни лица, избрани съгласно съ Екзархийскиятъ Уставъ, приспособенъ въ Княжеството (членъ 50).

2. При всѣкой епархийски архиерей има единъ протосингелъ, който по представление на мѣстниятъ архиерей се одобрява отъ Св. Синодъ, и се утвърждава отъ Княжеското правителство. Протосингелътъ помага на архиерейтъ въ управлението на епархията, замѣнява го въ негово отсъствие, намѣрва се направо подъ вѣдомството на архиерейтъ и зима възнаграждението си отъ доходитѣ на духовниятъ съвѣтъ.

3. Избранитѣ членове на духовниятъ съвѣтъ дѣйствуватъ за двѣ години, като се оттегляватъ всѣка година двама, отъ по-младитѣ, за първата година.

4. При всѣкой епархийски духов. съвѣтъ има една касса, която е подъ отговорността на единъ касиеринъ, избранъ отъ епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ измежду членоветѣ му. Касиеринътъ е длъженъ да даде поръчителъ на съвѣта за себе си.

Министерството на Исповѣданията провѣрява чрезъ ревизори смѣткитѣ на епархийскитѣ съвѣти.

Тия смѣтки въ началото на всѣка година се испроваждатъ въ сѣщото Министерство, което ги препраща въ Смѣтната Палата на окончателно разглеждане.

5. При всѣкой епархийски духовенъ съвѣтъ има канцелярия, която служи въ сѣщото врѣме за канцелярия на мѣстниятъ архиерей; тя състои:

а) отъ единъ главенъ писарь, който по възможности трѣбва да бѣде духовно лице, и който се назначава отъ мѣстниятъ Архиерей, а се потвърждава отъ Министерството на Исповѣданията;

б) отъ двама подписари — диаconi, които служатъ и като диаconi на архиерейтъ, назначавани отъ послѣдниятъ;

в) и отъ единъ прислужникъ, който се опредѣлява на службата си отъ съвѣтътъ.

Забѣлѣжка: За съставлението на епархийскитѣ духовни съвѣти въ Кюстендилската, Самоковската и Ловчанската епархии прѣди овдовяванието имъ ще стане особено споразумѣние помежду Министерството на Исповѣданията и висшето духовно началство.

II. За вътрѣшниятъ рѣдъ на епархийскитѣ духовни съвѣти.

6. Епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ държи редовно засѣдание единъ пѣтъ въ недѣлята или повече споредъ нуждата, въ митрополийскитѣ домъ.

7. За всѣко засѣдание епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ държи редовно протоколи.

8. Всичкитѣ книги, писма, прошения и пр. по дѣла подмѣжащи на епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ, надписани до председателъ му, мѣстниятъ архиерей, представляватъ се отъ главниятъ писарь на архиерейтъ, който, като ги разгледа и направи забѣлѣжкитѣ си, препраща ги на съвѣтътъ за разглеждане.

9. Канцелярията на епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ е отворена всякой присѣтственъ день въ опредѣлени часове.

10. Главниятъ писарь съ подписаритѣ записватъ всичкитѣ входящи писма, прошения и прочее въ входящиятъ журналъ и ги приготвяватъ за разглеждане въ съвѣтътъ.

Сѣщо главниятъ писарь съ подписаритѣ държатъ копии на всичкитѣ писма и рѣшения, които излизатъ отъ съвѣтътъ, и приготвяватъ потрѣбнитѣ за подписване писма, съгласно съ станалото рѣшение.

11. За нередовността и неточността на протоколитѣ, на копията, както и на всичката кореспонденция, отговаря главниятъ писарь.

12. Епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ има печатъ, който въ срѣдата си има кръстъ и около кръстътъ надписъ: **Търновскій** (или другъ споредъ името на епархията) **епархийскій духовенъ съвѣтъ**.

13. Призовки и обявления, каквито и да било, издаватъ се съ печатътъ на съвѣтътъ и подписътъ на главниятъ писарь.

14. Казаното за вътрѣшниятъ рѣдъ на духовниятъ епархийски съвѣтъ се приспособява и за рѣдътъ на архиерейскитѣ намѣстничества, които тоже иматъ печатъ, който около кръстътъ носи надписъ: **Плѣвенскій** (или който и да е) **архиерейски намѣстникъ**.

III. За приходитѣ на епархийскитѣ духовни съвѣти и архиерейскитѣ намѣстничества.

15. Приходитѣ на епархийскитѣ духовни съвѣти сж:

а) за вулитѣ, които се даватъ по 8 лева;

б) за кръщални свидѣтелства 20 стотинки;

в) за свидѣтелства за вули 20 стотинки;

г) за вѣнчални свидѣтелства, които се даватъ и на двамата супрузи по едно, 50 стотинки;

д) за разводителни писма отъ 10 до 200 лева;

е) за преписи по просба отъ горѣказанитѣ актове се зима на половина отъ означената такса съ исклучение на преписи отъ разводителни писма, за които се дава 2 лева.

ж) за потвърждение на подписъ 1 левъ;

з) за глоба (съгласно съ Екзархийскиятъ Уставъ, приспособенъ въ Княжеството чл. 90) и за метрически книги по 4 лева.

16) Вулитѣ, свидѣтелствата за вули, кръщалнитѣ и вѣнчалнитѣ свидѣтелства, които трѣбва да носятъ печатътъ на Екзархията, се даватъ чрезъ Министерството на Исповѣданията на епархийскитѣ духовни съвѣти, които ги раздаватъ на архиерейскитѣ намѣстничества.

Кочанитѣ на всичкитѣ тия свидѣтелства, въ крайтъ на всѣка година, се препращатъ въ Министерството на Исповѣданията, заедно съ смѣткитѣ на съвѣтитѣ.

17. Архиерейскитѣ намѣстници сж длъжни да даватъ на епархийскитѣ духовни съвѣти смѣтка всѣко тримѣсечие,

IV. Разноскитѣ на епархийскитѣ духовни съвѣти и архиерейскитѣ намѣстничества.

18. Разноскитѣ на епархийскитѣ духовни съвѣти и архиерейскитѣ намѣстничества сж:

а) за архиерейскитѣ протосингелъ 3600 л. на година;

б) за четире членове на съвѣта по 300 л. на год.;

в) за главниятъ писарь 2400 л. на година;

г) за двама подписари по 1200 л. на година;

д) за прислужникъ 600 л. на година;

е) за канцелярски разноски 800 л. на година;

ж) за извънредни 200 л. на година;

з) за архиерейскитѣ намѣстници 300 л. на година;

и) за обикаляние по околията 200 л. на година;

к) за канцелярски разноски на намѣстника 200 л. на година;

л) за писарь 1200 л. на година.

19. Всѣка година прѣди измѣнението на членоветѣ на духовнитѣ съвѣти, съвѣтътъ склучава смѣткитѣ на епархийската касса въ три екземпляра съ подписитѣ и печатътъ на съвѣтътъ, отъ които единитѣ се испраща на екзархията, другитѣ заедно съ оправдателнитѣ документи на Министерството на Исповѣданията, а третиятъ се задържа въ архивитѣ на съвѣтътъ. Отъ тази смѣтка подписана отъ новия съставъ и подпечатана съ печатътъ на съвѣтътъ, се дава преписъ на членоветѣ, които се оттегляватъ.

20. Ежегодишниятъ преизбитокъ отъ епархийскитѣ каси се употрѣбява за исплащанието на расходитѣ на онѣзи епархийски съвѣти, които иматъ дефицитъ, и за съставянето резервенъ фондъ за пенсии и помощи на свещеницитѣ, които ще да се отпущатъ по распореданието на Министерството на Исповѣданията.

21. Въ крайтъ на всѣка година епархийскиятъ духовенъ съвѣтъ представлява бюджетътъ за идущата година на Министерството на Исповѣданията за утвърждение.

22. Митрополитът се построяватъ и поправятъ отъ държавното съкровище.

V. За вѣдомството на епархийскитѣ духовенъ съвѣтъ.

23. Подъ вѣдомството на епархийскитѣ духовенъ съвѣтъ подлѣжатъ:

- а) распритѣ, които би се появили между духовни лица;
- б) благочинието въ Богослужието;
- в) чистотата на св. храмове;
- г) оплаквания отъ всѣтски лица срещу духовни, и обратно, по изпълнение на требитѣ;
- д) дѣла за родства при бракосъчетания;
- е) дѣла за незаконно извършени бракове;
- ж) дѣла за бракораздѣление;
- з) дѣла, за които виновниятъ подпада на църковна епитимия;
- и) правилното събрание и разнасяние доходитѣ на съвѣтътъ.

Дѣла, които постѣпватъ отъ окръжитѣ и околитѣ на епархията, не се допускатъ до разглеждания въ епархиалнитѣ духовенъ съвѣтъ, ако тѣ не сѣ предварително разгледани отъ архиерейскитѣ намѣстници.

Забѣлка: Исклучаватъ се отъ това правило тѣжби, отпавени срещу архиерейскитѣ намѣстници.

VI. За архиерейскитѣ намѣстници.

24. Въ слѣдующитѣ градове има по единъ архиерейски намѣстникъ: 1) Балчикъ, 2) Добричъ, 3) Провадия, 4) Шуменъ, 5) Ески-Джумая, 6) Разградъ, 7) Силистра, 8) Свищовъ, 9) Никополъ, 10) Елена, 11) Габрово, 12) Севлиево, 13) Плевенъ, 14) Орѣхово, 15) Ломъ-Паланка, 16) Кула, 17) Бѣлоградчикъ, 18) Берковица, 19) Орхание, 20) Радомиръ, 21) Дупница, 22) Трънъ, 23) Троянъ, 24) Тетевенъ, 25) Златица, 26) Царибродъ, 27) Тутраканъ, 28) Тръвна, 29) Дръново и 30) Ряховица.

Забѣлка. Слѣдъ каноническото овдовяване на епархиитѣ: Самоковската, Кюстендилската и Ловчанската, ще да има по единъ архиерейски намѣстникъ въ градоветѣ: Самоковъ, Кюстендилъ и Лавечъ.

25. Архиерейскитѣ намѣстници разглѣдватъ подвѣдомственитѣ тѣмъ духовни дѣла, съгласно съ приспособенитѣ въ Княжеството Екзархийскитѣ Уставъ (чл. 57).

26. Архиерейскитѣ намѣстници при разглѣдванieto на духовнитѣ дѣла могатъ да призоваватъ не по-малко отъ четири лица духовни, или миряни, хора честни и правдолюбиви като съзасѣдатели.

27. При всѣкой архиерейски намѣстникъ има единъ писаръ, който се назначава отъ него, а се потвърждава отъ епархийскитѣ архиерей.

Забѣлка. Съ разрѣшението на епархийскитѣ архиерей, архиерейскитѣ намѣстници могатъ сами да извършватъ писарската работа, но въ такъвъ случай взематъ само половина отъ определената заплата на писарьтъ.

VII. За качества на членоветѣ на епархийскитѣ духовни съвѣти, и на архиерейскитѣ намѣстници.

28. Избираемитѣ за членове на епархийскитѣ духовни съвѣти и за архиерейскитѣ намѣстници трѣбва:

- а) да иматъ енория въ епархията, дѣто ще дѣйствуватъ епархийскитѣ духовни съвѣти или намѣстницитѣ;
- б) да иматъ не по-малко отъ тридесетгодишна възраст;
- в) да бждѣтъ извѣстни по честността, доброто поведѣние и правдолюбието си;
- г) да иматъ свидѣтелство, че сѣ свършили образованието си въ едно духовно или срднѣно училище;

Забѣлка. Условието (г) ще се изпълнява постепенно по мѣрѣ възможности.

д) да бждѣтъ познати по точното изпълнение на священническитѣ си длѣжности, и

е) да бждѣтъ неопорочени предъ духовнитѣ и граждански сѣдилища.

29. Избраннытъ за членъ на съвѣтътъ нѣма право да се отказва отъ тази длѣжностъ, освѣнъ въ случай на болестъ, на дълбока старостъ или по друга уважителна причина.

Чл. 30. Ако се докаже, че нѣкой интригува, за да се избере за членъ на духовнитѣ епархийски съвѣтъ, или за архиерейски намѣстникъ, губи правото си да бжде членъ или архиерейски намѣстникъ.

ЧАСТЪ II.

VIII. За священницитѣ и еноритѣ.

1. Священникъ безъ енория не може да се рѣкополага.
2. Еноритѣ въ градоветѣ състоятъ най-малко отъ 200 или най-много отъ 300 къщи, въ селата же най-малко отъ 150, и най-много отъ 200 къщи.

Забѣлка. Въ случай нужди позволява се, особено по селата, съставлението на енории по-малки отъ 150 къщи, ако това позволи висшето духовно началство.

3. Не се позволява на священникъ или диаконъ да отива въ друга околия или епархия безъ потрѣбното позволение отъ мѣстнитѣ архиерей или неговитѣ намѣстникъ.

4. Священникъ или диаконъ, като отива отъ една епархия въ друга, длѣженъ е да се явява на мѣстнитѣ архиерей или на неговитѣ намѣстникъ, съ представление потрѣбнитѣ спорѣдъ Църковнитѣ Правила писма.

Тоже священникъ отъ една и сѣща епархия, като отиде въ срдоточието на околията, въ която се намѣрва енорията му, или въ срдоточието на друга околия или въ сѣдалището на епархията, длѣженъ е да се яви предъ архиерейтъ или неговитѣ намѣстникъ.

Също и священници и други духовни лица, чужди подданници, които дохождатъ въ епархиитѣ на Княжеството, и желаятъ да пребиваватъ въ тѣхъ за едно извѣстно врѣме и за една извѣстна цѣль, длѣжни сѣ да просятъ позволение за това отъ мѣстнитѣ архиерей и да му се представятъ съ потрѣбнитѣ граждански документи и съ изискуемитѣ отъ Църковнитѣ Правила писма.

5. Въ сѣдалището на всѣка епархия въ Княжеството ставатъ ежегодно на 1-й юний священнически събрания подъ предсѣдателството на мѣстнитѣ архиерей, или на единъ неговъ намѣстникъ, нарочно за това назначенъ отъ архиерейтъ.

Въ тѣзи събрания се разглѣждатъ въпроси за материалното и нравственото състояние на священницитѣ въ епархиитѣ, както и за нравствено-религиозното състояние на христианитѣ, а тѣй също и за мѣркитѣ, които трѣбва да се взематъ за поддържанието на това състояние. За всѣко извършено въ тѣзи събрания се долага на висшето духовно началство.

Въ тѣзи събрания взематъ участие священници съ енория въ епархията, избрани по вишегласие отъ десетъ души единъ.

6. Священницитѣ сѣ длѣжни да извършватъ рѣдовно ежедневното Църковно Правило и да отслужватъ въ определенитѣ отъ Църковнитѣ уставъ дни, както и въ народнитѣ празници, Божественната литургия съ точностъ и благочиние.

7. Всѣки священникъ, щомъ се повика да извърши нѣкоя църковна треба, длѣженъ е безъ отлагание да удовлетвори просбата на призователтъ.

8. Священницитѣ бдѣтъ върху чистотата и благолѣпието на храмоветѣ.

9. На никой священникъ не е позволено да иска отъ христианитѣ за извършване каквато и да било църковна треба възнаграждение по-голѣмо, отъ колкото е означено въ настоящата такса, а именно:

а) за кръщение	1 левъ — ст.
б) „ вѣнчание	8 „ — „
в) „ опѣло голѣмо	6 „ — „
г) „ малко опѣло до 15 год.	3 „ — „
д) „ елеосвящение на всѣки священникъ по	1 левъ — ст.
е) за водосвятъ по призовка	— „ 50 „
ж) „ парастасъ съ служба	3 „ — „
з) „ парастасъ безъ служба	— „ 20 „
и) „ бабина вода	— „ 40 „
і) „ очистителна молитва	— „ 50 „

10. Въ случай, че единъ християнинъ призове за извършване на една треба, освѣнъ енорийскитъ священникъ, и други священници, длъженъ е да възнаграждава послѣднитъ отдѣлно.

11. Священниците се задължаватъ да проповѣдватъ Словото Божие или да прочитатъ предъ християнитъ въ църква напечатани слова, одобрени отъ духовното началство.

Б ѳ л ѳ ж к а. На мѣстниятъ архидяконъ не се позволява безъ разрѣшение на мѣстниятъ архидяконъ или на намѣстникътъ му да проповѣдва въ църква или при други църковни тържества. Ако си позволи да направи нѣкоя това, священникътъ иска отстранението му чрезъ гражданската власть и прави на надлѣжното духовно началство писмено съобщение за станѣлото.

IX. За поддържанieto на священниците.

12. Священниците се поддържатъ отъ доброволнитъ приношения на християнитъ за изпълнение на разнитъ треби, съгласно съ опредѣлената такса, и отъ добавочното имъ възнаграждение, което се дава чрезъ правителството, както се казва по-долу.

13. Добавочното възнаграждение на священниците въ селата е 850 лева на годината, а на градскитъ — 1200 л.

Б ѳ л ѳ ж к а. На енорийскитъ священници въ градоветъ: Варна, Русчукъ и София се опредѣлява добавочно възнаграждение отъ 1500 лева ежегодно.

14. Четвъртата частъ отъ добавочното възнаграждение на градскитъ енорийски священници се дава отъ църковнитъ приходи, а другитъ три четвърти се даватъ чрезъ държавнитъ ковчезничества.

15. Енорийскитъ священници въ Княжеството получаватъ добавочното си възнаграждение отъ държавнитъ ковчезничества въ три опредѣлени срока презъ годината, а именно: на първий май, на първий септемврий и въ крайтъ на мѣсець декемврий.

Суммитъ за това възнаграждение се събиратъ отъ всичкото православно население въ Княжеството съразмѣрно съ прямитъ даждия на всѣкиго и по начинъ, както се събиратъ държавнитъ данъци.

16. Мѣстнитъ казначейства, на основание расписанието отъ епархийскитъ духовенъ съвѣтъ, отпущатъ, подъ расписка на архиерейскитъ намѣстници, добавочното възнаграждение на священниците отъ околията, както и на касиеринтъ на епархийскитъ духовенъ съвѣтъ за священниците въ околията, въ която се намѣрва сѣдалището на епархията.

Б ѳ л ѳ ж к а. Единъ подробенъ правилникъ ще опредѣли подробноститъ на тия заплащания и счетоводствата имъ.

17. Настоятелствата на градскитъ църкви внасятъ въ касата на епархийскитъ духовенъ съвѣтъ горѣозначената (чл. 14) четвърта частъ отъ добавочното възнаграждение на градскитъ священници, или ги предаватъ на архиерейскитъ намѣстници по распорѣжданieto на епархийскитъ съвѣтъ.

18. Християнитъ, за които се съставятъ енории по малко отъ означеното въ членъ 2 (частъ I) число къщи, сж длъжни тоже да внасятъ въ епархийскитъ съвѣтъ или да предаватъ на архиерейскитъ намѣстникъ принадлежащата тѣмъ частъ отъ добавочното възнаграждение на священниците си.

19. Архиерейскитъ намѣстници сж длъжни да взематъ отъ всѣкой священникъ расписка, за получаване добавочното си възнаграждение.

20. Тѣзи расписки архиерейскитъ намѣстници препращатъ на епархийскитъ духовенъ съвѣтъ въ всѣки единъ четири мѣсеченъ срокъ, който слѣдъ като ги провѣри съ отворениятъ нему кредитъ, доставя ги на Министерството на Исповѣданията.

21. Архиерейскитъ намѣстници доставятъ правилно и рѣдовно на священниците добавочното имъ възнаграждение, и въ случай неправилности и злоупотрѣбления, тѣ отговарятъ.

22. Священникъ, който си не приеме добавочното възнаграждение до урѣченното врѣме, или съглѣда нѣкоя неправилностъ въ даванието добавочното му възнаграждение, немѣдленно извѣстява мѣстниятъ епархийскитъ архи-

ерей, който е длъженъ да взема мѣрки за отстранение неправилността.

23. Щомъ се положи въ дѣйствието настоящитъ Законъ за добавочното възнаграждение на священниците, досегашнитъ оброци въ жито и кожи се уничтожаватъ.

24. Епархийскитъ духовни съвѣти сж длъжни да представляватъ чрезъ висшето духовно началство на Министерството на Исповѣданията въ расстояние на два мѣсеца отъ издаванието на настоящитъ Законъ точенъ списъкъ на енориитъ въ всѣка епархия, съставенъ, съгласно съ чл. 2 (частъ II) отъ настоящитъ Законъ.

Б ѳ л ѳ ж к а. Епархийскитъ духовни съвѣти сж длъжни ежегодно да представятъ списъкъ на енориитъ на Министерството на Исповѣданията, съгласно съ предидущитъ членъ.

ЧАСТЪ III.

X. За наказанията, които се налагатъ на духовнитъ лица.

1. На обвиненитъ духовни лица за доказани грѣшки или престѣпления противъ обязаноститъ имъ и Църковнитъ Правила се налагатъ наказания, предвидѣни въ Екзархийскитъ Уставъ, приспособенъ въ Княжеството (чл. 90—91).

2. Апелляция противъ рѣшенията на духовнитъ епархийски съвѣти става предъ Св. Синодъ, съгласно съ приспособениятъ Екзархийски Уставъ въ Княжеството, найкъсно два мѣсеца подиръ издаванието на тѣзи рѣшения.

3. За граждански искове и углавни дѣла духовнитъ лица подмѣжатъ на гражданскитъ сѣдилища.

4. Гражданскитъ власти, както и сѣдебнитъ, сж длъжни да увѣдомляватъ всѣкога епархийското духовно началство, или архиерейскитъ намѣстници, когато призоваватъ нѣкое духовно лице.

5. За углавни дѣла, сторени отъ нѣкое духовно лице, гражданскитъ сѣдилища, слѣдъ като постѣпятъ съгласно съ горниятъ членъ, могатъ, ако го намѣрватъ за необходимо, да взематъ и отъ своя страна надлѣжни мѣрки.

6. Гражданскитъ сѣдилища, като произнесжтъ осѣждение надъ духовно лице, преди да преведжтъ въ изпълнение рѣшението си, съобщаватъ на духовното началство обстоятелствата на дѣлото и произнесеното уже осѣждение, слѣдъ което духовното началство прави потрѣбнитъ църковни распорѣждания, съгласно съ Църковнитъ Правила.

Б ѳ л ѳ ж к а. Духовнитъ лица теглятъ предварителнитъ си затворъ въ митрополията.

ЧАСТЪ IV.

XI. За църковнитъ настоятелства и за длъжноститъ имъ.

1. Всѣка църква има едно църковно настоятелство, съставено отъ 3—5 мѣрени, които се избиратъ презъ мѣсець Януарий отъ всичкитъ енорияши на църквата, имѣюща изборно право, споредъ законитъ на Княжеството и споредъ процедурата на другитъ избори.

Предсѣдателъ на настоятелството е протоиерейтъ или иерейтъ на църквата.

2. Като стане избиранието на църковното настоятелство, енорияшитъ при участието на енорийскитъ священникъ правятъ актъ и го преставяватъ на мѣстниятъ архидяконъ или на неговиятъ намѣстникъ за потвърждение.

3. Всѣко настоятелство е длъжно:

а) щомъ се избере и потвърди на длъжността си, да приеме всичкитъ църковни принадлежности и имоти съ обозначение на доходитъ имъ въ подробенъ списъкъ, съставенъ въ два екземпляра, отъ които единитъ се препраща чрезъ архиерейскитъ намѣстникъ на духовнитъ епархийски съвѣтъ, а другитъ се запазва въ архивитъ на църквата.

Този списъкъ се подписва отъ членоветъ на бившето и новото настоятелство;

б) да се грижи за редовното употрѣбление на църковнитъ приходи, които неможтъ да се употрѣбляватъ на друго, освѣнъ за предвиденитъ въ настоящитъ уставъ нужди;

в) да записва въ особита книга, прошнуровна и скрѣпена съ печатътъ на епархийскитъ духовенъ съвѣтъ или на архиерейскитъ намѣстникъ, всичкитъ църковни приходи

и расходи съ обозначение датата, когато сж приети приходитѣ или сж станали расходитѣ;

г) да свика въ крайтъ на годината на общо засѣданіе избирателитѣ отъ еноріята и да имъ дава смѣтка за разноскитѣ и приходитѣ на църквата.

Тази смѣтка се съставлява въ два екземпляра, отъ които единийтъ се запазва въ архивитѣ на църквата, а другийтъ се препраща чрѣзъ архиерейскійтъ намѣстникъ на епархийскійтъ духовенъ съвѣтъ, който провѣрява тия смѣтки.

4. Ако въ разгледванието на годишнитѣ църковни смѣтки се докаже, че църковното настоятелство е разнесло неправилно или е злоупотрѣбило отъ църковнитѣ приходи, такова настоятелство подлѣжи на отговорностъ споредъ законътъ.

5. За всѣка сума по голѣма отъ 50 лева за селски и 100 за градски църкви, която ще се употрѣби за църковни нужди, настоятелството е длѣжно да земе одобрението на епархийскійтъ духовенъ съвѣтъ, или на архиерейскійтъ намѣстникъ.

6. На никое църковно настоятелство не се позволява да поръчва св. Икони, църковни одѣжди и утвари безъ одобрението на епархийскійтъ духовенъ съвѣтъ или архиерейскійтъ намѣстникъ.

7. Въ всѣка църква има една Кондика, добрѣ подвързана, въ която се записватъ при изборитѣ на новитѣ членове на настоятелството имената и прекоритѣ на членоветѣ отъ църковното настоятелство, когато тѣ отслужатъ честно и ревностно възложената на тѣхъ служба. Отъ тая Кондика се внасятъ въ единъ поменикъ имената на всичкитѣ почивши, за които се държи всѣка година общъ парастасъ въ Недѣля Православия, когато се поменуватъ имената на всичкитѣ пожертвуватели въ полза на църквата и училищата.

ХІІ. За църковнитѣ приходи.

8. Приходитѣ, които управлява църковното настоятелство, сж слѣдующитѣ:

а) приходитѣ отъ имотитѣ, завѣщани на църквата или придобити отъ църковнитѣ доходи;

б) приходитѣ отъ сумми, завѣщани на църквата;

в) приходитѣ отъ даване въ наемъ столоветѣ въ църквата;

г) приходитѣ отъ двата дискоса;

д) приходитѣ отъ продажба на восчениитѣ свѣщи;

е) приходитѣ отъ кръщалнитѣ свидѣтелства, които се даватъ на кръстенитѣ дѣтца;

ж) приходитѣ отъ доброволни приношения на християнитѣ въ случай на свадби и други църковни обряди;

з) На онѣзи църкви, които иматъ кола за пренасяние умрѣлитѣ, трѣбва да се плаща за това пренасяние споредъ една такса, съставена отъ мѣстното църковно настоятелство.

З а б ъ л ѣ ж к а. Приходитѣ подъ буквитѣ: **в** и **е** се опредѣляватъ отъ мѣстнитѣ църковни настоятелства.

9. Запретено е на частни лица да правятъ и продаватъ восчени църковни свѣщи. Въ средоточието на всѣки окръгъ и околия се учреждава и управлява отъ мѣстнитѣ църковни настоятелства по една ливница за правяние восчени свѣщи. Отъ тая ливница купуватъ восчени свѣщи настоятелствата на всичкитѣ църкви, които се намѣрватъ въ предѣлитѣ на сжщійтъ окръгъ или околия. Свѣщитѣ които се правятъ въ тѣзи ливници, трѣбва да сж отъ чистъ воскъ.

Б ъ л ѣ ж к а. По рѣшение на Св. Синодъ ще се опредѣли една форма за восчени свѣщи, които ще се употрѣбляватъ въ църквитѣ и тѣ ще носятъ единъ особенъ знакъ.

ХІІІ. За църковнитѣ разноски.

10. Разноскитѣ на всяка една църква сж слѣдующитѣ:

а) разноски за масло, воскъ, вино, просфори, църковни одѣжди, богослужебни книги, милостиня и други църковни принадлежности;

б) за поддържаніе и поправки на църквата и нейнитѣ имоти;

в) за украшение църквата;

г) четвърта часть отъ цѣлата сума на добавочнитѣ възнаграждения за святиицитѣ въ градоветѣ;

д) за платата на единъ диаконъ при градскитѣ църкви, на пѣвци и други църковни служители.

11. Подиръ като се покрятъ всичкитѣ разноски на църквата, както се опредѣля по-горѣ, ако има преизбитокъ, той ще се дѣли на четири части, отъ които тритѣ четвърти се даватъ за поддържаніето на народнитѣ училища, а другата часть се запазва за съставление на църковенъ капиталъ.

ЧАСТЪ V.

ХІV. За браковетѣ.

1. За условията, които се изискватъ при бракосъчитанието, за да бжде бракътъ законенъ.

При извършванието на бракътъ трѣбва да се пазятъ слѣдующитѣ условия:

а) взаимното съгласие на бракосъчитаемитѣ, изразено предъ двама мѣряне — свидѣтели;

б) съгласието на родителитѣ на бракосъчитаемитѣ;

Б ъ л ѣ ж к а. Слѣдъ троекратното приканване и молба на бракосъчитаемитѣ, ако родителитѣ не склонятъ да дадѣтъ своето съгласие за бракосъчитанието, енорийскійтъ священникъ изслѣдва дѣлото, и ако се увѣри, че несъгласието на родителитѣ произлиза отъ инатъ или отъ други, неоправдаеми прищевки, отнася дѣлото до надлѣжното духовно началство, което разрѣшава за бракосъчитанието на младитѣ. Въ случай отрицание за дозволение на бракосъчитанието, че то е противоправилно, работата се отнася до Св. Синодъ, съгласно 10 чл. отъ настоящійтъ уставъ.

в) лицата, които ще постѣпятъ въ бракъ да не бждѣтъ въ сродственни свръски помежду си;

Б ъ л ѣ ж к а. Стѣпени на сродствата по кръвь, сватовщина и по кръщение се пазятъ строго споредъ досегашната практика на нашата Православна Църква.

г) лицата, които постѣпватъ въ бракъ, да не бждѣтъ свѣрзани въ брачни узи съ друго лице;

д) момъкътъ или момата да не страдатъ отъ лудостъ или епилепсия (паданье отъ външна болѣсть).

ХV. За расторгжението на браковетѣ.

2. Бракътъ се расторгава само съ разрѣшението на епархийскійтъ духовенъ съвѣтъ и съ потвърждението на епархийскійтъ архиерей.

Дѣлата на расторгжението на бракътъ се разгледватъ въ онази епархия, гдѣто живѣятъ бракосъчитавшитѣ се.

Прѣди да се пристѣпи до формалното разгледжвание на дѣлото за расторгжени бракътъ, духовното началство употрѣблява всички зависящи отъ него срѣдства, за да примири спорящитѣ се страни.

Браковетѣ се разторгаватъ:

а) когато сж незаконни;

б) когато една отъ бракосъчитавшитѣ се лица отсѣтствува дълго врѣме;

в) когато една отъ бракосъчитавшитѣ се лица се обвинява отъ другото за престѣпление противъ бракътъ, предвидено въ църковнитѣ постановления, и обвинението се докаже.

ХVІ. За расторгжението на незаконни бракове.

3. Когато се докаже, че бракътъ е станалъ безъ съгласието и противъ волята на една отъ бракосъчитавшитѣ се лица, което се е насимило, иска расторгжението на бракътъ, такъвъ бракъ, може да се разторгне, а виновницитѣ въ насието се испращатъ до гражданската власть за наказание.

Священникътъ, който е извършилъ подобно бракосъчитание, ако е знаелъ за насието, наказва се отъ духовното началство.

4. Когато се докаже, че бракосъчитавшитѣ се намиратъ помежду си въ сродство, което се запрещава отъ църковнитѣ правила и постановления, бракътъ се разторгава.

5. Ако нѣкое лице, мъжъ или жена, свѣрзано вече съ законни брачни врѣски, не унищожени законно, дѣрзне да встѣпи въ другъ бракъ, — тоя послѣднийтъ бракъ, като не законенъ, уничтожава се и се вѣстановява първийтъ

законенъ бракъ, и виновното лице се предава на гражданската власт за наказание.

Ако изоставеното отъ първиятъ бракъ лице нежелаетъ да живѣе съ лицето, което е встъпило въ другъ, не законенъ бракъ, позволява се на невиновното лице да встъпи въ другъ бракъ.

6. Ако би и двѣтъ или едното отъ бракосъчитавшитѣ се лица да сж страдали прѣдм бракосъчитанието си отъ лудостъ или епилепсия, неизцѣлими, бракътъ заключенъ между такива лица, може да се расторгне, а виновнитѣ въ това се предсѣдватъ отъ законътъ.

7. Когато едното отъ двѣтъ бракосъчитавши се лица падне въ лудостъ или въ епилепсия слѣдъ бракосъчитанието и се докаже, че до тогава лицето не е страдало отъ такава болестъ, бракътъ не се расторгава, освѣнъ въ краенъ случай.

XVІІ. За расторжение на бракъ послѣдствие на осжждане или на отсѣтствие на едного отъ съпрузитѣ.

8. Ако единъ отъ супржитѣ отсѣтствува четири години, безъ да се знае-къдѣ се намира, другиятъ може да поиска отъ епархийското началство позволение да встъпи въ другъ бракъ.

Въ такъвъ случай духовното началство распитва чрезъ роднини и съжителци за мѣстопребиванието на отсѣтствующиятъ. Ако подиръ всички тия не се узнае нищо за отсѣтствующиятъ, духовното началство публикува чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ за издирванието, и ако въ разстояние на три мѣсеца подиръ публикуванието не се обади отсѣтствующиятъ, изпълнява се просбата на просителтъ.

9. Ако единъ мжжъ отиде на чужбина и не се грижи да испраща на жена си средства за прехрана, жената има право петъ години подиръ заминуванието на мжжътъ ѝ да иска разводъ отъ него.

10. Женитѣ на войницитѣ, до като мжжетѣ имъ сж на военна служба, длѣжни сж да ги чакатъ.

XVІІІ. За расторжение на бракъ по престѣпления противъ него.

11. Престѣпления противъ бракътъ сж: нарушение святостята на бракътъ чрезъ прелюбодѣяние, отчаяно пиянство на едно отъ бракосъчитавшитѣ се лица, и не способността на едно отъ бракосъчитанитѣ лица въ изпълнение на съпрузескитѣ обязанности.

12. Когато едното отъ бракосъчитанитѣ лица наруши свѣтостята на бракътъ чрезъ прелюбодѣяние, другото лице има право да иска расторжението на бракътъ, и, ако обвинението се докаже, духовното началство удовлетворява просбата на просителтъ, а виновниятъ се наказва отъ гражданскитѣ власти.

Б ъ л ѣ ж к а. Собственното признание на обвиненитѣ супругъ въ прелюбодѣяние само тогава се зима въ внимание, когато се потвърди обстоятелствено съ доказателства отъ други лица, и когато нѣма причини да се предполага, че бракораздѣлението е въ полза на обвиняемото лице.

13. Когато едно отъ бракосъчитанитѣ лица се предаде на пиянство и не се поправи, а послѣдствие на това съсипва къщата си, или когато буйно и тирански се обнася съ другото лице, бие немилостиво и заплашва съ убийство или прави съ каквито средства и да е посѣгателство за убийство на другарътъ си, страждущето лице има право да иска расторжението на бракътъ и, ако се докажатъ обвиненията, духовната властъ удовлетворява просбата на просителтъ.

14. Когато едно отъ брачнитѣ лица е неспособно, по естественъ недостатѣтъ, да извършва супрузескитѣ обязанности, другото лице, ако желаетъ, подава прошение за расторжение на бракътъ, и, прошенияето немедленно се зема въ внимание за удовлетворение на просителтъ.

15. Ако неспособността е случайна или ако се е появила подиръ встъплението въ бракъ, прошенияето на просителтъ се разгѣжда три години подиръ подаванието му.

Б ъ л ѣ ж к а. Докторитѣ трѣбва да разгѣждатъ лицето, което се обвинява въ неспособностъ, и слѣдствието на своето разгѣждане да съобщаватъ съ рапортъ въ духовниятъ съвѣтъ.

16. Когато постѣпи въ духовниятъ съвѣтъ прошение за расторжение на бракътъ, рѣченийтъ съвѣтъ дава

на обвиненото лице преписъ отъ прошенияето и назначава день, въ който и двѣтъ страни трѣбва да се явятъ въ духовното сѣдилище.

Рѣшенияето на духовниятъ съвѣтъ по дѣлата на расторжение на бракъ, потвърдени отъ епархийскитѣ архiereй, съобщаватъ се писменно и на двѣтъ страни.

Ст. II. Заповѣдваме да се приложи на тоя уставъ Държавниятъ печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и натоваряме съ приведението му въ дѣйствието Наштъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 4 февруария 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията
К. Стоиловъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОКРѢЖНО

№ 3152.

До г-да окрѣжнитѣ управители.

Народното Събрание, което Негово Височество благоизволи да закрие на 13 тек. февруарий, между другитѣ законопроекти, сполучи да разгѣда и приеме проекта за устройството на Смѣтната Палата, който му се представи отъ Финансовото Министерство. Тоя законъ се утвърди отъ Негово Височество Княза и се обнародва въ брой 17 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 15 февруарий.

Членъ 1 отъ тоя законъ казва: „Смѣтната Палата е обязана да разгѣдва смѣткитѣ по прихода и расхода на Държавата, които ѝ се пращатъ всѣка година отъ разнитѣ отчетници на финансовата администрация и други учреждения, които особенни закони ѝ подчиняватъ Чл. 2 отъ сжщия законъ казва: „Отченицитѣ сж длѣжни да испроводятъ на Палатата въ опредѣленитѣ срокове смѣткитѣ си; въ случай че забавятъ съ испращаньето на смѣткитѣ, или ако никакъ не ги испратятъ, Палатата може да ги осжжда на глоба или на наказания предвидени отъ законитѣ и правилницитѣ“.

Относително до испращанието отъ правителственитѣ отчетници смѣткитѣ въ Смѣтната Палата, било на право, било чрезъ министерствата, има вече издадени наставления по които отчетницитѣ ще слѣдватъ да се водятъ догдѣто се тѣ промѣнятъ. За отчетницитѣ отъ „други учреждения, които особенни закони подчиняватъ на Смѣтната Палата“ нѣма още издадени никакви наставления, понеже такива наставления не сж били предизвикани до сега отъ никакъвъ законъ. Закона за устройството на Смѣтната Палата, като предизвиква такива наставления, азъ ще обърна вниманието Ви върху чл. 75 отъ закона за общинитѣ и за градското управление, утвърденъ съ указъ No. 697 отъ 23 септември 1882 год. Тоя членъ казва: „Смѣткитѣ на ония общини, които иматъ годишни расходи повече отъ 20,000 лева, ще се испроводятъ, слѣдъ потвърждението имъ отъ окрѣжния управителъ, на Смѣтната Палата“. Казания законъ, като подчинява отчетницитѣ на общинскитѣ управления, които иждивяватъ годишно повече отъ 20,000 лева, на Смѣтната Палата, ваша обязанность е, г-не управителю, да заставите общинитѣ отъ вашия окрѣгъ, които отговарятъ на положеното отъ закона условие, да испроводятъ до Смѣтната Палата смѣткитѣ си отъ миналата 1882 година и да внимавате щото това опредѣление на закона да се изпълнява буквално и въ бѣдѣще.

Ще обърнѣ вниманието ви тоже и върху членоветѣ 38 и 39 отъ закона за окрѣжнитѣ Съвѣти, утвърденъ съ указъ No. 698 отъ 23 септември 1882 год. Тия членове опредѣлятъ че и смѣткитѣ на окрѣжнитѣ съвѣти трѣбва да се испроваждатъ тоже въ Смѣтната Палата. До сега окрѣжнитѣ Съвѣти сж били правителствени учреждения,

които сж глѣдали само правителственни работи, и за това тѣхнитѣ смѣтки сж били сливани съ правителственнитѣ смѣтки. Новия законъ за тия съвѣти преустройва тия учреждения и имъ дава едно назначение съвършено друго отъ предишното. Спорѣдъ казания законъ, окръжнитѣ съвѣти се преобрѣщатъ въ стопани на своя окръгъ и се грижатъ за благосъстоянието и напредъка на населението; тѣ ставатъ учреждения отдѣлни отъ правителството, които иматъ отдѣленъ бюджетъ и отдѣлни доходи и расходи, отдѣлни смѣтки: закона за окръжнитѣ съвѣти опредѣля щото тия смѣтки да се испроваждатъ на разглѣждане въ Сѣмътната Палата. По всѣка вѣроятность, населението отъ окръжнитѣ ще бжде скоро повикано да избере членовѣтъ на окръжнитѣ съвѣти на основание на новия законъ за тия съвѣти и тогава отчетницитѣ отъ тия учреждения ще има да испроваждатъ смѣткитѣ си въ казаната палата.

София, 22 февруарий 1883 г.

Министръ: Г. Д. Начовичъ.

Главенъ Секетаръ: Д. Поповъ.

За Началникъ на отдѣлението: И. Наумовъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

ОКРЪЖНО

№. 1064.

До г-да окръжнитѣ управители.

На основание едно рѣшение отъ Държавний Съвѣтъ, съобщено въ повѣренното ми Министерство отъ 10 тек. февруарий, съобщавамъ за рѣководство на Гг. окръжнитѣ управители, щото възнаграждението на гласнитѣ за избирание представители за въ III обикновенно Народно Сѣбрание, да се исплаща съгласно чл. 38 отъ закона за чиновницитѣ — т. е., въ мѣстата дѣто съобщенията ставатъ чрезъ желѣзница или параходъ, да се плаща по установената такса на желѣзницата или парахода, а не по километри.

София, 23 февруарий 1883 год.

Министръ Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Главенъ секретаръ Д. Д. Агура.

За началникъ на отдѣлението А. Пановъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ж Ж Н О

№. 363.

До Гг. предсѣдателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии.

Опредѣление. N. 18.

Г. София, 25 септемврий 1882 година.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ общето си сѣбрание на двадесетъ и петий септемврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: предсѣдатель Порфирий Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Христо Д. Павловъ, членове: Василий И. Диамандиевъ и Иванъ Касабовъ, при секретарьтъ Найдень Л. Беневъ и въ присѣтствието на помощникъ прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша слѣдующето: г нѣ Министръ на правосъдието съ писмото си отъ 10 септемврий 1882 год. №. 3479 по поводъ на писмото отъ предсѣдателя на Софийский окръженъ сѣдъ отъ 3 септемврий 1882 год. №. 6496, предлага за разрѣшение отъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ слѣдующий въпросъ: *да ли разрѣшаванieto въпроситѣ за обезпечениe на исковетѣ трѣбва да става въ распорѣдително, или въ сѣдебно засѣдание и да ли трѣбва да се призоваватъ стѣрнитѣ, или не.*

Върховний Кассационенъ Сѣдъ, като изслуша заключението на помощникъ прокурора, взе въ съображение: 1) независимо отъ разрѣшението на исковетѣ по сѣществото имъ, законодательтъ е предоставилъ на окръжнитѣ сѣдилища, като на първа инстанция, разрѣшението на частни въпроси, които се намиратъ въ свързка съ сѣществото на спорѣтъ и съ събитията, отъ които проистича спорѣтъ. Тука законодательтъ не е намѣрилъ за необходимо и възможно да изброи всичкитѣ случаи на частнитѣ производства, а е положилъ едно условие: възможностьта да се разрѣши въпросѣтъ *предварително* отъ разглѣжданieto на дѣлото и да се обсѣди независимо отъ сѣществото на дѣлото (229 ст. Вр. Сѣд. Пр.); 2) при разрѣшението на частнитѣ производства се опазва въобщѣе начало на публичностьта и устностьта въ процесситѣ: частнитѣ жалби се съобщаватъ на противната стѣрна за да даде това обяснение или възражение и се разрѣшаватъ въ публично сѣдебно засѣдание, слѣдъ като се из-

слушатъ състезанията на стѣрнитѣ, съ особенно частно опредѣление (232-234 ст. Вр. Сѣд. Пр.); 3) Между частнитѣ въпроси или производства законѣтъ е намерилъ за необходимо да отдѣли единъ отъ тѣзи въпроси и да говори за него особенно и той е въпросѣтъ за обезпечението на исковетѣ (242-248 ст. Вр. Сѣд. Правила). Важностьта на тази мѣрка е очевидна: възможностьта да се обезпечи искѣтъ е най сѣщественното условие въ гражданския процессъ; възможностьта да се удовлетвори онеправданото лице, слѣдъ като му се признае съ сѣдебно рѣшение правото, е сѣщественната задача и цѣльта на гражданското правосъдие (243 ст. п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила); когато отъ една стѣрна ищецѣтъ е възстановилъ съ сѣдебно рѣшение правото си, а отъ друга стѣрна осѣществлението на това право става невъзможно, то гражданското правосъдие губи значението и смисълѣтъ поне за ищецѣтъ, който независимо отъ нарушенното си право и личния трудъ, е ималъ загуби и сѣдебни разноски при водението на процессѣтъ. 4) Споредъ 242 ст. Вр. Сѣд. Правила, обезпечението на исковетѣ, до гдѣто дѣлото не е разрѣшено по сѣщество, се допуща по усмотрението на сѣдѣтъ или въ *самото начало на дѣлото*, или при понататашното му разглѣждане, само по молбата на заинтересованата страна. Отъ изложеното въ тази статия се види: а) тази предварителна мѣрка става по усмотрението на сѣдѣтъ, сирѣчь, сѣдѣтъ окончателно се произноси върху основательностьта на исканието и необходимостта за предварително обезпечение; б), тази мѣрка може да се вземе въ *самото начало на дѣлото*, подъ което се разумѣва *подавание на искѣтъ*, сирѣчь распорѣждане за да се обезпечи искѣтъ може да стане не само слѣдъ изслушанието взаимнитѣ обяснения на стѣрнитѣ, нѣ и въ самото начало на дѣлото, когато, *преди да се изслуша отѣтникѣтъ*, ищецѣтъ въ потвърдението на своятъ искъ, представи достовѣрни писменни доказателства или докаже, че обезпечението на искѣтъ може да го лиши отъ възможностьта да получи удовлетворение (243 ст. Вр. Сѣд. Правила). 5) Законодательтъ до тамъ е отдалъ тяжестъ на основателнитѣ искания на ищецѣтъ, щото не само на сѣдѣтъ, но и на предсѣдателя е предоставилъ право да зема той и отъ своя стѣрна тази мѣрка да направи *незабавно* распорѣждане за обезпечението на искѣтъ (245, 246 ст. Вр. Сѣд. Прав.). Очевидно законодательтъ е ималъ предъ видъ въ подобни случаи не разрѣшението на дѣлото въ присѣтствие на стѣрнитѣ или възражението или обяснението на отѣтникѣтъ, а само: случаитѣ нетѣрпящи отлагание, своевременностьта на мѣрката, защото невземанието на тази мѣрка своевременно може въ много случаи да осуети обезпечението на искѣтъ. Въ подобенъ случай властѣта на предсѣдателя има практическо значение: тя не ще бжде нито нарушение правдитѣ на сѣдѣтъ, нито като опасность за отѣтникѣтъ; неговото распорѣждане има характеръ на една мѣрка *временна, предварителна*, и окончателното потвърждение на тази мѣрка остава въ властъ на сѣдѣтъ и ще зависи отъ неговото распорѣждане (600 ст. отъ Русското гражд. сѣдопроизводство). 6) Законѣтъ доста е гарантиралъ отѣтникѣтъ въ тѣзи случаи: а). Самия сѣдъ може, слѣдъ основателното възражение на отѣтникѣтъ, да отмѣни тази мѣрка, направена по распорѣжданието на предсѣдателя или отъ него самаго; б). Той има право да се оплаче съ частна жалба предъ апелативния сѣдъ за да се отмѣни приетата мѣрка (244 и 313 п. 4 ст. Вр. Сѣд. Правила); и в). Споредъ 247 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила, отѣтникѣтъ, когато е оправдало сѣдебното рѣшение, което е вече зело законна сила, има право да иска отъ ищецѣтъ загубитѣ, които му сж станали поради обезпечението на искѣтъ. Но когато основателното искание на ищецѣтъ не се удовлетвори своевременно, сирѣчь когато молбата за обезпечение на искѣтъ му се отхвърли, въ много случаи погрѣшка ще бжде *непоправима*, и ищецѣтъ ще бжде лишенъ отъ възможность да получи правото си, макаръ и придобито въ сѣдебно рѣшение.

Рѣководимъ отъ горѣизложеното, Върховний Кассационенъ Сѣдъ признава: 1). Распорѣждане за обезпечението на исковетѣ, или по правилно, частното опредѣление за обезпечението на исковетѣ става въ распорѣдително засѣдание, безъ да се съобщава за туй на противната стѣрна, 2). *Предсѣдательтъ за приетата отъ него мѣрка за обезпечението, въ първото слѣдъ туй засѣдание докладува на сѣдѣтъ отъ когото зависи да потвърди или да отмѣни направеното распорѣждане.*

Заради туй Върховний Кассационенъ Сѣдъ опредѣлява: станялото разяснение, за да се опубликува за общо свѣдѣние, да се съобщи на господина Министра на Правосъдието, като му се испрати преписъ отъ опредѣлението.

На първообразното подписами: предсѣдатель П. Х. Стаматовъ, подпредсѣдатель Х. Д. Павловъ, членове: В. И. Диамандиевъ и И. Касабовъ, приподписалъ секретаръ Н. Беневъ.

Това опредѣление на Върховний Кассационенъ Сѣдъ се съобщава за свѣдѣние и рѣководство на Г. г. предсѣдателитѣ на сѣдилищата, прокуроритѣ и мировитѣ сѣдии.

Министръ: Д. Грековъ.

И. Д. Главенъ Секретаръ: Д. Михайловъ.

Началникъ на Отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

ПОПРАВКА.

Въ „законѣтъ за печатѣтъ“, обнародванъ въ брой 15 на „Държавенъ Вѣстникъ“, е направена слѣдующата печатна погрѣшка:

Въ члена 22, намѣсто отъ 20 до 800 лева, напечатано е отъ 20 до 8000 лева и въ чл. 23, намѣсто отъ 10 до 300 лева, напечатано е отъ 10 до 3000 лева.

Тѣзи поправка се намѣрва и въ отдѣлнитѣ брошури отъ „законѣтъ за печатѣтъ“ — на послѣдната страница.

Плѣвненский мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий.
Българский Князь.

Плѣвненский мировий сѣдия, въ сѣдебното засѣдание отъ днесъ 2-ий ноемврий 1882 година, като се разгледа гражданското дѣло подъ No. 232, по тѣжбата на Мути Саръ Алиевъ отъ Плѣвненъ противъ братя Пъшо и Тачо Табакови, бивши жители отъ г. Плѣвненъ за сега живущи въ София за 3015 гроша бащинъ имъ дѣлъгъ.

Плѣвненский мировий сѣдия съ основание на ст. ст. 76, 100, 103, 115, и 116 отъ сѣдопроизводството по гражданскитѣ дѣла, заочно.

Р ѣ Ш И:

Братя Пъшо и Тачо Табакови отъ Плѣвненъ да заплатятъ на Мути Саръ Алиевъ отъ Плѣвненъ 3015 гроша, плюсъ сѣдебнитѣ разноси и за публикации които е расходвалъ и ще расхода до исплащанието имъ.

Това рѣшение е неокончателно и подлѣжи на обтѣжване въ Плѣвненский окръженъ сѣдъ въ единъ мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на произнасянето рѣшения въ окончателна форма съгласно 132 ст. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство; рѣсението ще се прочетѣ окончателно на 4 ноемврий 1882 година.

Мировий сѣдия: Мустаковъ.
Секретарь: Хр. Бурджиевъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

О Б Я В Л Е Н И Е

Министерството на Финанситѣ обявява на всички интересующи се, че на 1 марта т. г. ще се продава въ зданието на Софийския окръженъ сѣдѣтъ, съ публични търгове (които ще станатъ съ тайна конкуренция) по-миналогодишния (1881 г.) правителственъ десятъкъ отъ дребнитѣ храни на Кюстендилското окръжие, количеството на които се означава както слѣдва:

Наименование на околитѣ	жито оки	ржжъ оки	ичум. оки	овесъ оки	лимець оки	суржж. оки	просо оки
Въ Кюстендилската ок.	13600	38410½	20361	14453½	—	—	153½
„ Дупнишката „	75858	321.63	69992	94876	—	—	53
„ Радомирската „	911	67180½	42434	83902½	8348	242481	—
всичко	90369	426754	132787	193232	8348	242481	206½

Условията на търговетѣ сж слѣдующитѣ: а) продаването де-сятъка почнува отъ 1 марта и продължава до 5 марта включително, но ако слѣдъ сключването търговетѣ се яви нѣкой конкурентия, който въ продължение на 24 часа, т. е. до 6 марта въ 5 часа по пладнѣ, би надалъ 5% върху нѣкой околия или върху нѣкой само видъ отъ продаванитѣ храни, търговетѣ за наддаденитѣ околии или видове се подновяватъ на слѣдующия денъ, сирѣчь на 7 марта въ 9 часа сутринята и се закриватъ въ 3 часа по пладнѣ съ възлагание де-сятъка връзь оногова, цѣнитѣ на когото сж най вигодни за съ-кровището; б) търговетѣ се считатъ за окончателни, слѣдъ като се потвърдятъ отъ Министерството на Финанситѣ; в) конкурентитѣ, които ще взематъ участие въ търговетѣ, сж длѣжни да представятъ залогъ 10% отъ стойността на хранитѣ, опредѣлена приблизително отъ окръжния сѣдѣтъ споредъ пазарнитѣ цѣни; г) търговцитѣ се задѣлжаватъ да приематъ купения имъ отъ правителството десятъкъ въ съответствующитѣ околийски градища, а за по нататъкъ да си го превозватъ на своя собствена смѣтка; д) правителството ще се распореди да предаде продадения на търговцитѣ десятъкъ не по-късно отъ 1 й майя; е) исплащанието ще става по слѣдующий начинъ: петъ денѣ слѣдъ сключването на контрактитѣ, купувачитѣ плащатъ въ злато, по официалния курсъ, четвъртата частъ отъ стойността на купенитѣ храни, а щомъ приематъ първата четвъртъ предплащатъ за втората и т. н. пакъ въ злато, но това не имъ дава право да предявяватъ искъ за обезщетение, въ случай, че по непредвидени причини правителството не би можало да предаде контракт-раното количество, и ж) търговцитѣ се задѣлжаватъ да водятъ смѣт-китѣ си по приеманитѣ де-сятъка споредъ правилата означени въ 1, 3, 8, 12 и 13 членове отъ наставленията по тоя прѣдмѣтъ.

Забѣлѣжка: Съгласно 32 чл. отъ закона за публичнитѣ търгове, наддаването 5% ще става въ разстояние на 15 дена слѣдъ полученитѣ въ първий търгъ цѣни, сирѣчь до 20 Марта включи-телно. Ако въ Течение на тоя срокъ се получатъ нови предложе-ния, отваря се новъ търгъ, който трае само единъ денъ, тѣй щото на 22 марта търговетѣ се сключаватъ окончателно. Съобразно съ това и предаването де-сятъка ще се продължи до 15 майя.

Отъ Министерството на Общитѣ Сгради.

ИЗВЪСТІЕ

№ 1.

На 12 марта т. г. часѣтъ по 2 въ канцеларията на Софийския окръженъ сѣдѣтъ ще стане публиченъ търгъ за доставянито из-работванието и полаганието на 571 куб. метра Ташкесенски дѣланъ камъкъ и 10 парчета Мърчаевски, нужни за постройката на Софий-ската I-во класна болница.

Стойността на цѣлата работа е: 15816 лева 73 стотинки.

Исканный залогъ е: 790 лева.

Конкурентитѣ трѣбва да представятъ предложенията си въ запечатани пликове, и по приетий образецъ, съгласно съ закона за търговетѣ обнародванъ въ броеве 3 4 и 5 на „Държ. Вѣстникъ.“

Условията на търга могатъ да се видятъ въ канцеларията на управляющий постройката на Софийската I-во класна болница, въ помѣщението на бившето строително отдѣление.

1—3

Отъ главната распоредителна коммисия.

О Б Я В Л Е Н И Е.

№ 2.

Въ допълнение и измѣнение на обявлението подъ No. 1 помѣстено въ 17 и 18 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ главната распоредителна коммисия обявява, че на 7 марта въ 10 часа сутренята, освѣнъ обяве-нитѣ търгове, ще бждатъ произведени въ управлението на началника отдѣла въ г. София и на 110 формени кожени шапки за юнкеритѣ отъ военното училище.

Срокъ на доставката 1 май.

Залогъ за търговетѣ 100 лева.

Освѣнъ това количеството на помѣстениитѣ въ обявлението подъ No. 1 п. I.) палатки и платница се измѣнява, а именно: вмѣсто 224 лагерни палатки и 2500 преносни платница, ще бждатъ потрѣбни само 1000 лагерни палатки.

Срокътъ на доставката и залога за търговетѣ, оставатъ сжщитѣ. Търговетѣ ще бждатъ произведени въ всичко спорѣдъ обявлението подъ No. 1 помѣстено въ горѣказанитѣ броеве на „Държавенъ Вѣстникъ.“

Предсѣдатель на коммисията:

Подполковникъ Станицкий.

Дѣловодитель: Поручикъ Атанасовъ.

Орѣховско градско общинско управление.

О Б Я В Л Е Н И Е.

№ 64.

Съгласно журналното постановление на Орѣховското общин-ско управление отъ 23 февруарий 1883 год. подъ No. 5, послѣдвано отъ отношението на г-на Раховский околийский начальникъ подъ No. 538, това сжщето чрезъ настоящето си честь има да объяви на всички ония интересующи се лица щото отъ днесъ 23 февруарий 1883 год. до 15 идущий марта 1883 год. въ който денъ ще стане конечното възлагание, ще държи лицитация относително отдаването подъ наемъ за тази година градското право подъ название: 1) кантарие: 2) клание добитъкъ, (канъ парасъ): 3) продажбата на добитъка (ин-тизапа), 4) бачъ, и 5) превозътъ на Дунава. Горното като се съоб-щава за знание прѣдизвѣстява се и още, щото всичкитѣ формал-ности като, условия и прочее, по въпроснитѣ прѣдмети се нахождатъ въ канцеларията на повѣренното ми управление, гдѣто всякой може да ги види всѣки денъ до гдѣто трае въпросната лицитация въ слѣдующитѣ часове: сутренъ отъ часѣтъ 8 до 12 и отъ 2 до 4 по-европейски, освѣнъ неприсѣжтственнитѣ дни.

Орѣхово, 23 февруарий 1883 година.

За Кметъ: П. Станковъ.

1—(228)—3

Секретарь: Юрданъ Ангеловъ.

О Б Я В Л Е Н И Е.

№ 315.

Софийското градско общинско управление като обявява съ това, че съгласно чл. 16 отъ правилника за домашнитѣ слуги въ столицата обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 11 н. г. то е открило вече „писалище“ за надзоръ върху слугитѣ обръща вниманието на господаритѣ и слугитѣ за точното изпълнение на чл. чл. 17, 18 и 22 отъ казанитѣ правилникъ, т. е. господаритѣ да не приематъ слуги безъ служебна книжка, въ откритото писалище при общинското управление.

София, 20 февруарий 1883 година.

И. д. I Помощ. Кмета: Гр. Т. Гладиевъ.

Помощ. секретаря Ст. Георгиевъ.

1—(212)—3

Софийско градско общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 312.

Въ помѣщеніето на Софийската пожарна команда се намира отъ три мѣсеци насамъ единъ овенъ безъ стопанинъ, бѣлъ, на 2 години и съ бѣлегъ на ушитѣ отъ разрѣзано.

Ако стопанина на това добиче не се яви найкъсно до 1 идущий м. Марта да си го прибере, общинското управление ще го продаде въ полза на общинската касса.

София, 18 февруарий 1883 год.

И. д. I помощникъ кмета: Гр. Т. Гладиевъ.

Помощ. секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(210)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 313.

Софийското градско общинско управление съ настоящето обявява на публиката, че отъ 28-й сего февруарий до 6-й идущий месѣць мартъ, всѣки денъ сутринъ отъ 10 до 12, и слѣдъ пладнѣ отъ 2 до 4 часа ще става въ помѣщеніето му публиченъ аукционенъ търгъ, за отдаване подъ наемъ, за до 1 й януарий идущата 1884 год. градскитѣ дюкяни, ниви, ливади и пр., които останаха неотдадени на търгътъ произведенъ, съгласно обявлението на това управление отъ 3-ий ноемврий 1882 год. подъ No. 2561.

Имуществата сж забѣлѣжени на особенъ списъкъ, залѣпенъ въ помѣщеніето на общинското управление и евъ расположение на интересующитѣ се.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ 10% отъ досегашната наемна плата за всѣко имущество отдѣлно.

Желающитѣ да наематъ тѣзи имущества, приканватъ се да взематъ участие на търга.

София, 18 февруарий 1883 год.

И. д. I помощникъ кмета: Гр. Т. Гладиевъ.

Помощникъ секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(212)—1

Русенский окр. упр. свѣтъ.

ИЗВѢСТІЕ

№ 94.

Русен. окр. управ. свѣтътъ честь има да съобщи, че му е съобщено за една биволица безъ стопанинъ (юва), която се намира на прехрана въ кмета на с. Двѣ Могилы, Бѣленска околия, и има слѣдующитѣ бѣлези: на 6 години, дѣсното ѝ ухо има отъ горѣ дупка, расцѣпено до средата и отпредъ изрѣзано като обцида, лѣвото ѝ ухо отъ горѣ равно отрезано, очитѣ ѝ двѣтѣ сж карести, опашката до средата бѣла и на дѣсната ѝ кълка има бѣлегъ.

Умолява се стопанина на означеното животно да ся яви въ свѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му се предаде; въ противенъ случай свѣта ще го продаде за въ полза на хазната.

Русе, 1 февруарий 1883 година.

Предсѣдатель: К. Мариновичъ.

Членъ-секретарь: П. Пѣрговъ.

1—(145)—1

ИЗВѢСТІЕ

№ 155.

Руссен. окр. управ. свѣтътъ има да съобщи, че му е съобщено за единъ конъ безъ стопанинъ (юва), който се намира на прехрана въ кмета на с. Денизлери, Тутрак. околия и има слѣдующитѣ бѣлези: на 2 години, косъмъ червенъ, други бѣлези нѣма

Умолява се стопанина на означеното животно, да се яви въ свѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособственностъ, за да му са предаде: въ противенъ случай свѣта ще го продаде за въ полза на хазната.

Русе, 14 февруарий 1883 год.

Предсѣдатель: К. Мариновичъ.

Членъ Секретарь П. Пѣрговъ.

1—(213)—1

Видинский сѣдебенъ приставъ.

ВДИГАНЕ ЗАПОРЪ

№ 537.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Видинский окръженъ сѣдъ на Ломский участкъ, съ настоящето обявявамъ за всеобщо знание че недвижимитѣ имущества: единъ дюкянъ и една къща принадлежащи на жителя Яко Петровъ изъ гр. Ломъ върху които имущества бѣ наложено запрещение подъ No. 304 и което запрещение е публикувано единъ пѣтъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 111 отъ тая година — се освобождаватъ отъ запора, тъй като Яко Петровъ удовлетвори напълно ищеца Никола Павловъ по изпълнителний листъ No 291 издаденъ отъ Ломский мировий сѣдия въ 1882 год.

Ломъ, 7 декемврий 1882 год.

Сѣдеб. приставъ: С. С. Харизановъ.

1—(1700)—1

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 418.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендил. окр. сѣдъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 325 отъ 7 юний 1882 год. издаденъ отъ Кюстенд. миров. сѣдъ и съгласно ст. 341 отъ Вр. Сѣд. Прав. вдига наложение запоръ на бахчата, находяща се въ с. Грамаждано, Кюстенд. окол. срѣщу дългътъ на Милча Георгиевъ отъ 2400 гр.

Кюстендилъ, 29 септемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: А. Богдановъ.

1—(1368)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 450.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстенд. окр. сѣдъ, на основание изпълнителния листъ подъ No. 1820 отъ 15 юлий 1882 год., издаденъ отъ сѣщия сѣдъ, въ полза на Радойко и Златко ж. отъ с. Долно Уйно Извор. окол. срѣщу Косто и Димитрия Илиеви ж. тоже отъ сѣщото село, за 5.500 гроша 67 лева и 62 стот. сѣдебни разноски, и съгласно ст. 336, 430 и 431 наложи се възбрана върху недвижимото имущество находяще се въ землището на сѣщото село, а именно на една воденица, една градина отъ $\frac{1}{4}$ увр., една бахча $\frac{1}{4}$ увр. принадлежаща $\frac{1}{8}$ часть само на Димитрия на 33 увр., ниви отъ 6 парчета, двѣ бахчи отъ по $\frac{1}{4}$ увр., една ливада $\frac{1}{4}$ увр., едно конопище $\frac{1}{4}$ увр., градина $\frac{1}{4}$ увр., воденица и една кория, принадлежащи и на двамата брата Косто и Димитрия $\frac{2}{8}$ части, и съгласно ст. 432 отъ сѣщитѣ прав. настоящето имущество неподлежи на отчуждение.

Кюстендилъ, 7 октомврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: А. Богдановъ.

1—(1409)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 451.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстенд. окр. сѣдъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 472 отъ 9 августъ 1882 година издаденъ отъ Кюстенд. миров. сѣдъ, въ полза на Маца и Димитрия Кара Иванови отъ г. Кюстенд. срещу Антонъ Ивановъ тоже Кюстенд. за 4851 гр. и 20 лева сѣдебни разноски и съгласно ст. 336, 430, 431. отъ Вр. Сѣд. Правила, наложи се възбрана върху собствената му къща подъ No. 15 находяща се въ градътъ, частъта, Велбушъ називаема и съгласно ст. 432 отъ сѣщитѣ прав. настоящата къща неподлежи на отчуждение.

Кюстендилъ, 7 октомвр. 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ А. Богдановъ.

1—(1410)—1

ЗАПРЪЩНИЕ

№ 452

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстенд. окр. сѣдъ на основание опрѣделението подъ No. 2375 отъ 13 септемврия 1882 год. издаденъ отъ сѣщия сѣдъ, за обезпечение искътъ имъ на жит. отъ с. Соволино, Кюстенд. окол. въ лицето на пълномощника Архилъ Василевъ, жит. отъ сѣщото село, срѣщу наследника на умрелия Севастополъ Мехмедъ Ефендия ж. отъ Кюстенд. и съгласно ст. 248, наложи се възбрана върху недвижимото имущество, находящесе въ с. Соволино а именно, на двѣ лозя отъ 5 увр. 2 парчета ниви 52 увр. една ливада 1 увр. едно конопище 1 увр. и една бахча отъ 2 увр. и съгласно ст. 432 отъ сѣщитѣ прав. настоящето имущество не подлежи на отчуждение

Кюстендилъ, 7 октомв. 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ А. Богдановъ

1—(1411)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 771.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Кюстендилскнй окр. сѣдъ, Радомирекий участокъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 272/879 и съгласно ст. 451, 452, 454, 455, 456, 465 и 474 отъ В. С. П. обявявамъ за знание всякому че слѣдъ еднократно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ вторично ще се продава, на публиченъ търгъ, една къща и една бахча отъ $\frac{1}{4}$ увратъ находяще се въ село Враня-стѣна, на Василь Стефановъ, ж. отъ сѣщото село:

Горѣпоменхтото имущество не е дадено никому подъ залогъ, и ще се продава за обезпечение искътъ на Стоименъ Петруновъ ж. отъ с. Косача, за 751 $\frac{1}{2}$ гроша и 5 фр. 41 с. сѣдебни разноски и други законни разноски които ще послѣдватъ.

Надаваният още почне къщата отъ 500 гр. а бахчата отъ 200 гр. спорѣдъ опѣненіето. Желающитѣ да купятъ горѣ-означенитѣ имущества, могатъ да се явятъ въ канцелярията ми всѣкидневно отъ 8—12 предъ пладне и 3—5 часа слѣдъ пладне за да разгледатъ формалноститѣ по тая продажба, освѣнъ въ неприсѣтственитѣ и празнични дни.

Кюстендилъ, 30 ноемврий 1882 год.

Сѣдебни приставъ: Я. Т. Портновъ.

1—(1668)—1

Плѣвненский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 438.

Долуподписаний Михаилъ Д. Цанковъ сѣдебенъ приставъ при Плѣвненский окръженъ на III участокъ, на основание предписанието на Плѣвненский окр. сѣдъ, отъ 13-того подъ No. 5153, и съгласно съ опрѣделението на сѣщия сѣдъ подъ No. 3957, станало въ распорѣдителното му засѣдание отъ 10 текущий мѣсяць, наложихъ запоръ върху недвижимитѣ имущества на Тодоръ Митрой житель отъ с. Сомовитъ, Никополска околия, Плѣвненско окръжие, за обезпечение въ двоенъ размѣръ злоупотрѣбенитѣ отъ него 9600 гроша правителственни пари, а именно:

1. Една къща въ с. Сомовитъ, Никополска околия, Плѣвненско окръжие, съ двѣ отдѣления, отъ 15 аршина дължина и 5 аршина ширина, покрита съ трѣстъ, съ при надлѣжностъ: а) единъ дворъ отъ 50 аршина дължина и 60 аршина ширина; б) единъ зимникъ отъ 15 аршина дължина и 6 арш. ширина, покритъ съ трѣстъ; в) единъ земникъ отъ 12 аршина дължина и 6 арш. ширина, покритъ съ трѣстъ; и г) единъ земникъ отъ десетъ аршина дължина и 6 ширина, която къща е съсѣдственна: съ къщата на Тодоръ Мухатовъ, съ къщата на Петръ Костика, съ къщата на Къресто Костика и пѣтъ;

2. Една нива въ мерата на сѣщото село, въ мѣстността „Петелка“ отъ 16 дюлюма,

при съсъди: Паско Първановъ, Иванъ Костика, Линко Оцовъ и пѣтъ;

3. Една нива съ сѣщата мера, въ мѣстността „Черковски долъ“ отъ 4 дюлума, при съсъди: Янко Недушъ, Флоре Топузъ и пѣтъ;

4. Една нива въ сѣщата мера, въ мѣстността „Орѣховский долъ“ отъ 6 дюлума, при съсъди: Флоре Боджаровъ, Митре Мошатовъ и Флоре Мошатовъ;

5. Една нива въ сѣщата мера, въ мѣстността „Вѣхти лозя“; отъ 3 дюл., при съсъди: Яко Митранъ, Нако Кара-Булевъ и Кърстю Ликовъ;

6. Една нива въ Шамлиевскитѣ лозия, 3 дюл. при съсъди: Паско Миковъ, Митре Матей и пѣтъ;

7) Една нива въ Сомовитската мера, въ мѣстността „Черковски долъ“ отъ 5 дюлума, при съсъди: Радолъ Свинюра, Тодоръ Талнига и отъ двѣ страни пѣтъ;

8. Едно лозе въ сѣщата мера, въ мѣстността „Нови лозия“ отъ два дюлума, при съсъди: Първанъ Талнига, Иванъ Върбановъ, Маринъ Куковъ и пѣтъ;

9. Една ливада въ сѣщата мера, отъ 5 дюл. при съсъди: Митре Матей и отъ двѣ страни пѣтъ;

До снеманието на настоящето запрѣщение, горѣпомѣнатитѣ имущества неподлежатъ на отчуждение.

Никополь, 23 ноемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. Д. Цанковъ.

1—(1667)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 586.

Долуподписаний М. А. Мариновъ съдебенъ приставъ при Плъвненскій окр. съдъ на 1-ий участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 716 отъ 5-ий августъ 1880 год. издаденъ отъ истий съдъ, и съгласно съ ст. 431 отъ Времен. Съдеб. Правила, чрезъ настоящето си налага възбрана върху четирѣ лозия въ мѣстото називаемо Петѣтѣхъ могили, едно лозе въ мѣстото називаемо Бабочискитѣ и четирѣ ниви тоже въ Петѣтѣхъ могили, притѣжание на Горанъ Славчовъ жителъ отъ градъ Плъвненъ, за издължение 1350 гр. остатокъ отъ 7365 гр. упоменѣти въ изпълнит. листъ, къмъ Станчо Илиевъ изъ сѣщій градъ.

Гореказанитѣ имущества до снеманието настоящето запрѣщение, съгласно ст. 432 п. I и II, отъ Врем. Съдеб. Правила не подлежатъ на отчуждение.

Плъвненъ, 2 ноемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. А. Мариновъ.

1—(1537)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 646.

Долуподписаний Маринъ А. Мариновъ, съдеб. приставъ при Плъвненскій окр. съдъ, на I участокъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 5387 издаденъ отъ истий съдъ, на 27 ноемврий 1882 год. и съгласно ст. 431 отъ Временнитѣ Правила, чрезъ настоящето си налага възбрана върху бостана, находящъ се въ помѣстието на градъ Плъвненъ при Кара-Ивановата воденица, около 29 дюлума, между съсъдитѣ на Толоолу бостана, и Помакъ-Османовата воденица и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, притѣжание на Саркизъ Агопийнъ, отъ г. Плъвненъ, за издължение искѣтъ 102½ тур. лири и 25 руб. съдеб. разноски, на Христа Марковъ, тоже отъ градъ Плъвненъ.

Гореказаното имущество до снеманието настоящето запрѣщение съгласно ст. 432 п. I и II отъ сѣщитѣ правила не подлежи на отчуждение.

Плъвненъ, 2 декемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. А. Мариновъ.

1—(1688)—1

Руссенскій съдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 282.

Долуподписаний съдебенъ приставъ при Руссенскій окръженъ съдъ на II участокъ, съгласно приказа на истий съдъ подъ No 5234 отъ 9 септемврий н. г. съ настоящето си налага въ заповѣдь на недвижимото имущество принадлежаще на Алеко Н. Пенчовъ жителъ изъ г. Свищовъ, именно: на половинъ ханъ находящій се въ село Тръстеникъ, Руссенско окръжие, за обезпечение искѣтъ на Ангелъ И. Дюлгеровъ, тоже жителъ изъ г. Свищовъ за 4816 лева и 40 ст.

До снеманието настоящето запрѣщение, горепомѣнатото имущество неподлежи на отчуждение, съгласно ст. 431 и 432 отъ Врѣм. Съдебни Правила.

Бѣла, 19 ноемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. Ивановъ.

1—(1599)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 561.

На основание отношението на Тутраканскій мировий съдъ отъ 15-ий ноемврий н. г. подъ No. 2072 се наложи заповѣдь върху имущества на Ловчалъ Мехмедъ жителъ отъ градъ Тутраканъ, състоящій, отъ единъ хамбаръ за жито ограденъ отъ дѣски, расположенъ въ сѣщій градъ Тутраканъ, улица Николаевска No. 82 помѣжду съсъдитѣ: хамбаря на Ловчалъ Амеда, общий пѣтъ и мостъ; за обезпечение искѣтъ на Юсеинъ Мустафовъ, отъ село Кара-Ачъ. Това имущество до снеманието на настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждение, съгласно ст. 432, отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила.

Съдебенъ приставъ: И. Данчовъ.

1—(1588)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 977.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенскій окръженъ съдъ, III участокъ на основание долоозначенитѣ исполнительни листове и съгласно ст. 431 отъ вр. съд. правила се налага възбрана върху слѣдующитѣ недвижимими имоти:

1. Една къща, единъ дюгенъ, двадесѣтъ дюлума нива и два дюлума лозя, находящи се въ землището на г. Разградъ принадлежащи на Мехмедъ Мустафовъ изъ г. Разградъ за дългѣтъ му къмъ Илия Рачевъ отъ 5000 гроша съ разноски означени въ исполнительный листъ No. 4010 издаденъ отъ Руссенскій окръженъ съдъ на 17 юлий 1882 година;

2. Една къща подъ No. 14 находяща се въ г. Разградъ принадлежаща на Кара Вато Белчевъ изъ г. Разградъ за дългѣтъ му къмъ Х. Иванчо Николовъ отъ 967³⁰/₄₀ гроша означени въ исполнительный листъ No. 2050, издаденъ отъ Разградскій мировий съдия на 26 априлий 1882 година;

3. Една каменна магазия находяща се при станцията Инебекчи (Разградска) принадлежаща на Салимъ Ефенди Салиевъ изъ г. Разградъ за дългѣтъ му къмъ Алекси Христовъ отъ 1475 лева, означени въ исполнительнитѣ листове подъ No. No. 3736 и 3737, издадени отъ Разград. мировий съдия на 18 юний 1882 год.;

4. Една къща, находяща се въ г. Разградъ въ махалата „Табахна“ принадлежаща на Салимъ Х. Куланъ изъ г. Разградъ за дългѣтъ му къмъ Петръ Гиргановъ отъ 789¹/₂ гр. означени въ исполнительный листъ No. 4334 издаденъ отъ Разград. мировий съдия на 29 юлий 1882 год. и

5) Половинъ къща, находяща се въ г. Разградъ въ махалата „Варушъ“ подъ No. 2 принадлежаща на Деню Тодоровъ Чолаковъ изъ г. Разградъ за дългѣтъ му къмъ Тодоръ Ивановъ отъ 39³⁸/₄₀ лири турски означени въ исполнительный листъ No. 1262, издаденъ

отъ Кеманларскій мировий съдия на 4 юний 1882 год.

Тия имущества до снеманието на настоящето запрѣщение не подлежатъ на отчуждение (ст. 432).

Разградъ, 28 септемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1372)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 1220.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенскій III съдебенъ участокъ, на основание опредѣленieto No. 6694, издадено отъ Разград мировий съдия на 11 т. ноемврий и съгласно ст. 248 отъ Вр. Съд. Правила, съ настоящето се налага възбрана на недвижимото имущество, на покойний Шабанъ Мераджиевъ отъ г. Разградъ, състояще: отъ една нива 16 уврата, находяща се въ землището на г. Разградъ, за обезпечение искѣтъ на Ради Пановъ отъ г. Разградъ състояще отъ 4715 гроша отъ упоменаемий Мераджиевъ.

Това имущество до снеманието на настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждение (ст. 432).

Разградъ, 20 ноемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1626)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 1232.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенскій III съдебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ подъ № 5393, издаденъ отъ Разградскій мировий съдия на 24 септемврий т. г. въ полза на Неофитъ Д. Камбосевъ изъ Разградъ, срѣщо Ахмедъ Татаръ изъ сѣщій градъ, за 1252¹/₂ гроша съ разноскитѣ и съгласно ст. 431 отъ Вр. Съд. Правила съ настоящето се налага възбрана на недвижимитѣ имоти на жителѣтъ Ахмедъ Татаръ състоящи, отъ една къща находяща се въ г. Разградъ улица „Табахна“.

Това имущество до снеманието на настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждение (ст. 432).

Разградъ, 22 ноемврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1627)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 1039.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенскій III съдебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ No. 5618, издаденъ отъ Руссенскій окр. съдъ, на 24 септемврий 1882 год., и съгласно ст. 431 отъ Вр. Съд. Правила, се налага възбрана: на една мелница отъ два камѣка, находяща се въ село Опака (Разградско окръжие), на двѣ парчета ниви отъ 34 уврата находящи се въ землището на г. Разградъ, принадлежащи на жителѣтъ отъ г. Разградъ, Влади Марковъ, за удовлетворение дългѣтъ му, къмъ Х. Иванчо Николовъ отъ 425 ср. рубли, 15,570 гроша, съдебни разноски, възнаграждение и лихвитѣ.

Тѣзи имоти до снеманието на настоящето запрѣщение не подлежатъ на отчуждение (ст. 432).

Разградъ, 12 октомврий 1882 год.

Съдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1444)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ.

№ 1050.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенскій III съдебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ No. 968, издаденъ отъ Руссенскій окр. съдъ, на 3 мартъ т. г. и съгласно ст. 431 отъ Вр. Съд. Правила, се налага възбрана на недвижимитѣ имоти на жителѣтъ отъ г. Разградъ, Драгни Р. Чолаковъ, състояще: отъ часть отъ една къща, една нива отъ 12 уврата и ед о лозье отъ 2 лехи, находящи се въ землището на г. Раз-

градъ, за удовлетворение дългътъ му къмъ Наимъ Ахмедовъ отъ г. Разградъ, отъ 2500 гроша, и сѣдебни разноси 123 гр.

Този имотъ до сниманието на настоящето запрещение не подлежи на отчуждение (ст. 432).

Разградъ, 18 октомврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Палашевъ.

1—(1478)—1

Разградский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 5963.

Разградский мировий сѣдия съгласно ст. 114 и 115 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила призовава Айладанъ Татаръ Касапъ Османа бивший Разградски жителъ, а сега живущъ вънъ отъ границата на Княжеството въ Цариградъ, Турция, да ся представи лично или или чрезъ повѣренникъ най-късно следъ четире мѣсеца отъ датата на послѣдната публикация на настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговори на заявений срѣщу него съ записъ искъ, отъ Тахиръ Ефенди Абдуловъ жителъ Разградский.

Въ случай на неявяване ще ся постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Разградъ, 16 октомврий 1882 год.

Мировий сѣдия: Г. Блъсковъ.

Секретаръ: Маноловъ.

1—(1467)—1

ПРИЗОВКА

№ 5964.

Разградский мировий сѣдия съгласно ст. 114 и 115 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила призовава Ахмедъ Ама Афузъ Ахмедовъ бивший жителъ Разградский, а сега живущъ вънъ отъ границата на Княжеството въ Текирдагъ, Турция, да ся представи лично или чрезъ повѣренникъ най-късно слѣдъ четире мѣсеца отъ датата на послѣдната публикация на настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговори на заявений срѣщу него съ записъ искъ, отъ Тахиръ Ефенди Абдуловъ жителъ Разградский.

Въ случай на неявяване ще ся постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Разградъ, 16 Октомврий 1882 год.

Мировий сѣдия: Г. Блъсковъ.

Секретаръ: Маноловъ.

1—(1468)—1

Варненский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 560.

На основание отношението на Тутраканский мировий сѣдъ отъ 15-ий ноемврий н. г. подъ No. 2073, се наложи запоръ върху имуществата на Мустафа Алиевъ, жителъ отъ градъ Тутраканъ, състоящи: отъ една къща расположена въ сѣщій градъ, улица Руссенска No. 39, помѣжду съсѣдитѣ: Мехмедали Махмудъ, Алишъ Ефенди, и отъ двѣ страни пѣтъ, за обезпечение искътъ на Хаджи Радущъ Кулевъ, отъ сѣщій градъ Тутраканъ. Това имущество до сниманието на настоящето запрещение не подлежи на отчуждение съгласно ст. 432 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила.

Сѣдебенъ приставъ: И. Данчовъ.

1—(1587)—1

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 70.

Подписаний сѣд. приставъ при Соф. окр. сѣдъ, на Новосел. Златицкий участокъ, днесъ на 12 октомврий 1882 год., на основание изпълнител. листъ No. 1108, издаденъ отъ Златицкий мировий сѣдия, въ полза на Х. Павла Х. Стоевъ отъ с. Пирдопъ, противъ братията Никола и Лало Нонови отъ сѣщото село, за 2086 гр. отъ бащиниятъ имъ дългъ,

на основание призовката No. 31 и съгласно ст. 452, 454, 455 и 466 отъ вр. сѣд. правила, обявямъ за всѣобщо знание, че слѣдъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ вѣстникъ“, т. е. слѣдъ 61 день, ще се продаватъ недвижимитѣ имущества отъ вѣтницитѣ братия Никола и Лало Нонови отъ бащиниятъ имъ имотъ, именно слѣдующитѣ:

1. Половина припадающа часть отъ къщата, стрѣщу западната страна състояща отъ 4 отдѣленията, направена отъ дървенъ материалъ; покрита съ керамиди заедно съ половина дворъ, припадающата часть на къщата състояща отъ 15 метра дължина и 8 метра широчина, мѣжду съсѣдитѣ: Попъ Стоянъ, Лило Пенчевъ и два пѣтя, оцѣнена за 2.000 гроша.

Горѣпоменатата къща е собствено притежание на отвѣтницитѣ, останала наслѣдство отъ баща имъ, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Х. Павла Х. Стоевъ за 2086 гр. и всичкитѣ разноси, които послѣдватъ до изпълнение рѣшението.

Продажбата ще почне спорѣдъ горното оцѣнение; желающитѣ да купятъ горѣпоменатото имущество, могатъ да се отнесатъ въ Пирдопското градско общинско управление когато ще стане продажбата отъ 8—12 часа прѣди пладнѣ и отъ 2—6 часа послѣ пладнѣ.

С. Новоселци, 12 октомврий 1882 год.

Сѣдеб. Приставъ: Х. Д. Бояджиевъ.

1—(1448)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 71.

Подписаний сѣдеб. приставъ при Соф. окр. сѣдъ, на Новосел. Златицкий участокъ, днесъ на 12 Октомврий 1882 год., на основание испл. листъ No. 113, издаденъ отъ Новоселский мировий сѣдия, въ полза на Соф. земледѣлческа касса, противъ Стоица Тошевъ за 800 гр. и лихвата отъ 14 Февруарий 1876 год. до исплащанието дълга си по 9% въ год., и съгласно ст. 390 и 391 отъ вр. сѣдеб. правила, обявямъ за всеобщо знание, че слѣдъ еднократното публикуване настоящето въ „Държав. вѣстникъ“ т. е. слѣдъ 14 дни ще се продаватъ движимитѣ имущества на отвѣтника Стоица Тошовъ, а именно слѣдующитѣ:

- 1) Два вола по на 8 год. оцѣнени 600 гр.
- 2) Една кобила на 6 год. оцѣнена за 300 гр.
- 3) 10 овци оцѣнени за 250 гр.

Всичкитѣ горѣописани имущества сѣ собствени на отвѣтника и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Соф. земледѣлческа касса 800 гр. и лихвата и всичкитѣ разноси които послѣдватъ до свѣршване на дѣлото.

Продажбата ще почне спорѣдъ горнитѣ оцѣнения; желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се отнесатъ въ канцелярията ми въ с. Новоселци, когато ще почне продажбата отъ 8—12 часа прѣди пладнѣ и отъ 2—5 послѣ пладнѣ.

С. Новоселци, 12 Октомврий 1882 год.

Сѣдебний приставъ: Х. Д. Бояджиевъ.

1—(1449)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 147.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Софийский окръженъ сѣдъ, съ силата на изпълнителнитѣ листове подъ No. 1541 и 642 издадени отъ Софийски околийски мировий сѣдия, и No. 510 издаденъ отъ Софийски окръженъ сѣдъ, съ когото осждадатъ Вучко Стоилковъ кръчмаръ отъ село Бояна да заплати съ исп. листъ No. 1541 на Челебонъ Ешуа Софийнецъ 2100 гроша, съ исп. листъ подъ No. 642 на Янко Йосефъ 372 гроша, и съ изпълнителний листъ подъ No. 510 да заплати на Мустафа Хюсеиновъ 300 гр.

За които сумми е турено запоръ отъ недвижимото имущество на единъ ханъ съ три стаи, плѣвница и механа, създани отъ камакъ дуваръ, 11 метра ширина, 12 метра дължина, покрита съ керамиди съпредѣлени съ къщата и дворътъ му, пѣтътъ, дерето, и отъ

преди (отъ долу) градина, което имущество согласно ст. 452, 454, 455, отъ временнитѣ сѣдебни правила отъ днесъ слѣдъ два месеца ще се продаватъ на публиченъ търгъ за обезпечение исковетѣ въ изпълнителнитѣ листове. Желающитѣ да купятъ горнето имущество нѣка се отнесатъ въ канцелярията ми щото да видатъ формалноститѣ.

София, 15 октомврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Ковачовъ.

1—(1435)—1

Силистренский Окръженъ Сѣдъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 6.

Долуподписаний, правителственъ членъ при Силистренский окръженъ сѣдъ, извършвающий актовата часть, съ настоящето си обявямъ, че на основание опредѣлението на Силистренский окръженъ сѣдъ отъ 9 августъ 1882 год. подъ No. 205 налагамъ запрещение на едно лозе отъ 2½ два и половина уврата, находяще се въ Силистренскитѣ лозя, на мѣстносттата називаема „малко-пасбище“, мѣжду съсѣдитѣ: Х. Османъ, Османъ Х. Чалжковъ, Х. Сали и пѣтъ; принадлежаще на Силистренския жителъ Тодоръ Григоровъ изъ г. Силистра отъ 721 гр.

Това лозе до диганието на настоящето запрещение не подлежи на отчуждение.

Силистра, 9 септемврий 1882 год.

Правителственний членъ: Е. Кузмановъ.

1—(1414)—1

Трънскый мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 3016.

Трънскый мирови сѣдия на основание ст. 114 отъ врѣменитѣ правила за устройството на сѣдесната часть въ България, призовава мюслиманинътъ Хюсеинъ Якуповъ, бивший жителъ Трънскый, а сега находящъ се въ село „св. Никола“ (Европейска Турция) да се представи съгласно ст. 115, п. 2. отъ сѣщитѣ правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най-късно слѣдъ четиремѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на публикуванието на тая призовка, за да отговори на заявения срѣщу него искъ отъ 2600 гроша по записъ отъ Трънския жителъ Таско Цвѣтковъ.

Въ случай на неявяване сѣдията ще постѣпи съобразно съ ст. ст. 115 и 116 отъ устройството на гражданскитѣ подсѣдни на мировитѣ сѣдии дѣла.

Трънъ, 7 октомврий 1882 година.

Мировий сѣдия: П. Драндаровъ.

Секретаръ: Ив. Г. Джерекаровъ.

1—(1415)—1

Тръновский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 25.

Подписаний Георги Хр. Корфоновъ, сѣдебенъ приставъ на Габрово-Дръновский участкъ при Тър. окръж. сѣдъ, на основание опредѣлението на Тър. окръж. сѣдъ, отъ 8 октомврий 1882 год. подъ No. 215 и съгласно ст. 248, отъ Врем. сѣдеб. Правила, чрезъ настоящето запрѣщение налагамъ възбрана, върху недвижимитѣ имущества, на Станя Колевъ, отъ к. Кашлитъ, Етарска община (Габров. околия) обвиняемъ въ убийство, мащиха си Райка Колова, отъ сѣщитѣ колиби, а именно:

1. Една нива, на Тамбораджийски кладѣнецъ, около 1½ дюл. съ граници: Гончо Колевъ, Дѣдовото Понево и мера;
2. Една къща, въ к. Кашлитъ, на 2 етаж; долна мааза, съ каменни стѣни; горна соба за живение, хашево, чердакъ и велеръ; покрита съ каменни плочи; широка и висока, по 21 арш. съ дворъ ½ лѣха и плѣвня, съ граници: долъ, отъ двѣтъ страни пѣтъ и мерата.

Горѣказаннитѣ нива и къща: до сниманието настоящето запрѣщение не подлежтъ на отчуждаване, съгласно ст. 432, п. I, отъ Врем. Сждеб. Правила.

Трѣвна, 9 ноемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Г. Х. Корфонозовъ.
1—(1664)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 22.

Подписаний Георги Хр. Корфонозовъ, сждебенъ приставъ на Габрово-Дрѣнов. участъкъ, при Търнов. окр. сждъ, на основание опрѣдѣлението на Търнов. окржж. сждъ, отъ 18-ий октомврий 1882 г. подъ No. 230, и съгласно ст. 248, п. I, отъ Врем. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето налагамъ възбрана върху недвижимото имущество на жителката отъ г. Габрово Злата Кирадзиска, за обезпечение паричното възнаграждение срѣщу наслѣдницитѣ на убитий Иванъ Каликовецъ, отъ No. 14, Севлиев. пеша дружина, а именно: върху една къща, находяща се въ г. Габрово, въ новата махала; двоетажна, съзидана отъ плетъ (пъртъ) покрита съ каменни плочи; на долний катъ соба за живѣнье и хашево, а горний катъ недоискаранъ, съ граници: отъ тритѣ страни пѣтъ и градината на Цанковица Проиновата.

Горѣказанната къща, до сниманието настоящето запрѣщение неподлежи на отчуждаване, съгласно ст. 432, п. I, отъ сждитѣ правила.

Габрово, 29 октомврий 1882 год.

Сждеб. приставъ: Г. Хр. Корфонозовъ.
1—(1514)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 23.

Подписаний Георги Хр. Корфонозовъ, сждебенъ приставъ на Габрово-Дрѣнов. участокъ при Търнов. окржженъ сждъ, на основание изпълнителнитѣ листове подъ No. 17 и 49 издадени отъ Габров. мировий сждия на 30 януарий и 21 мартъ 1881 год. и съгласно ст. 431, отъ Врем. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето запрѣщение налагамъ заповоръ върху недвижимото имущество, на Ивана Мариновъ отъ к. Боженцитѣ, (Габровско), за удовлетворение искътъ 1400 лева, на Донча Попъ, отъ иститѣ колиби, пълномощникъ на Ионка Х. Ганчовъ, и Хр. Колевъ, жители отъ г. Габрово, а именно: една къща въ к. Боженцитѣ, на 2 етажъ: горний етажъ дюкенъ кафене, стая за живение, хашево и и чардакъ; на долний етажъ мааза на 2 отдѣления. До сждата къща е скачена 1 малка къщица, на два етажъ; горний етажъ стая за живение и хашево, а долний мааза, до сждата къща $\frac{1}{2}$ лева дворъ, съ граници: отъ 3 страни пѣтъ и долъ.

Горѣказанното недвижимо имущество до сниманието настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждаване, съгласно ст. 432, п. I, отъ Врем. Сждеб. Правила.

Трѣвна, 17 ноемврий 1882 год.

Сждеб. приставъ: Г. Хр. Корфонозовъ.
1—(1662)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 9.

Подписаний Георги Хр. Корфонозовъ сжд. приставъ на Габрово-Дрѣнов. участъкъ при Търнов. окржж. сждъ, на основание опрѣдѣлението на Търнов. окр. сждъ, отъ 7 октомврий 1882 год. подъ № 213 и съгласно ст. 248, отъ Врем. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето запрѣщение налагамъ възбрана върху недвижимитѣ имущества на бившия кметъ Иванъ Х. Тодоровъ, отъ с. Килифарево, за обезпечение укрититѣ отъ него правителствени 450 лева, а именно:

1. Единъ бостанъ, въ землището на с. Килифарево, подъ Кале-Баири, около 8 дюл. съ граници: Нинчо Терзийски, Владъ Симеонъ, рѣката Килифарска и баиръ;

2. Една градина въ с. Килифарево, на мѣстото Рашидова ограда, около 5 дюл. съ граници: Дончо Маневъ, Сджи, Иванъ, пѣтъ и Х. Тодоръ.

Горѣказанитѣ недвижими имущества до сниманието настоящето запрѣщение, неподлежи на отчуждаване, съгласно ст. 432 п. I. отъ Врем. Сжд. Правила.

Трѣвна, 15 ноемврий 1882 год.

Сждеб. приставъ: Г. Х. Корфонозовъ.
1—(1630)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 24.

Подписаний Георги Хр. Корфонозовъ, сждебенъ приставъ на Габрово-Дрѣнов. участъкъ, при Търнов. окр. сждъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 162, издаденъ отъ Габров. мировий сждъ, на 18 февруарий 1882 год. и съгласно ст. 431 отъ Врем. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето запрѣщение налагамъ заповоръ върху недвижимото имущество, на Влайко Стояновъ отъ к. Рачовци, (Габровско) за удовлетворение искътъ 1000, гроша на Проданъ Колевъ отъ к. Мархоритѣ тоже (Габровско) а именно: една нива около 10 дюл. въ землището на К. Рачовци, на мѣстото називаемо, Распадото, съ граници: Колю Анастасовъ, Маринъ Илевъ, пѣтъ и Хр. Петровъ.

Горѣказанната нива до сниманието настоящето запрѣщение, неподлежи на отчуждаване, съгласно ст. 432 п. I. отъ Врем. Сждеб. Правила.

Трѣвна, 17 ноемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Г. Хр. Корфонозовъ.
1—(1663)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 52

Подписаний Григоръ С. Писаревъ, сждебенъ приставъ при Търновский окр. сждъ, на основание предписанието на истий сждъ отъ 28 зептемврий т. г. подъ No. 3126 и съгласно ст. 248 отъ Вр. Сжд. Правила, чрезъ настоящето налагамъ възбрана върху недвижимото имущество на Търновеца Х. Никола Д. Минчовъ, състояще отъ единъ гевгиренъ дюкенъ съ хавата заедно, находяще се въ гр. Търново, който прави частъ отъ зданието називаемо Х. Николиевъ Ханъ и се граничи отъ двѣ страни съ дюкенитъ на дльжника Х. Никола, пѣтъ и ханский дворъ, за обезпечение искътъ на Х. Тодора Танасовъ отъ сждий градъ, до сниманието настоящето запрѣщение, реченото имущество е неотчуждимо.

Търново, 1 октомврий 1882 год.

Сждебний приставъ: Г. С. Писаревъ.
1—(1490)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 554.

Подписаний Георги Христовъ Корфонозовъ, сждебенъ приставъ при Търнов. окржж. сждъ, на Габрово Дрѣнов. участъкъ, съгласно ст. ст. 248 п. II. и 341 отъ Врем. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето вдигамъ запрѣчение-то подъ No. 17 наложено върху недвижимитѣ имущества на Станча Колевъ Басмаджиевъ, отъ г. Габрово.

Габрово 27 октомврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Корфонозовъ.
1—(1506)—1

Явна благодарность.

Ученическото дружество „Напрѣдъкъ“ при Кюстендилската реална гимназия изявява

най-сърдечно своята благодарность къмъ офицера г-на Барламова и къмъ почитаемата редакция на „Периодическото списание“ въ София, за дѣто благоволиха да подарятъ на дружеството по едно годишно течение отъ списанието на казанната редакция, тъй сждо и г-ну А. Шопову за единъ екземпляръ отъ „Десетъ-дневно царуване“. Да живѣятъ такива ученолюбиви пожъртователи!

Прѣдседатель: Хр. Ц. Ковачевский.

Дѣловодитель: П. Байкушевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

В. „Работа“ брой 16 отъ 1882 година октомврий 21 на 4-та страница, IV колона явява че има публикувано въ в. „Народний Гласъ“ какво че съчиненията на покойния ми мжжъ Любена Каравелова щѣли да се публикуватъ или препечатватъ и напечатватъ за проданъ и съ доходитѣ отъ продажбата имъ щѣло да ся основе училище въ родното му мѣсто с. Копривщица.

Понеже азъ съмъ наслѣдница по завѣщание на покойния си мжжъ върху всичкитѣ му АВТОРСКИ и имуществени права, то безъ мое съгласие никой нѣма право да ся распорѣжда съ научнитѣ творения и списания на наслѣдодателя ми мжжъ Любена Каравелова. Всичко, което ми е поржчалъ отъ предсмъртната си воля мжжъ ми Любенъ, азъ сама го извършвамъ свято. А съчиненията му ще бждѣтъ напечатани въ моята печатница, която наскоро ся надѣвамъ да я отърва отъ рждѣтъ на единъ ипостранецъ, който така ненаказано се распорѣжда съ Каравеловото имущество съ глумление надъ праха и коститѣ му. Всѣкой който посегне върху Авторскитѣ мжжови ми права, ще го прѣслѣдвамъ по законитѣ за Авторското право.

Русе 31 октомврий 1882 год.

Наталія Л. Каравелова.

1—(1557)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Долуподписаний явявамъ на всички интересующи се че наслѣдницитѣ на Хаджи Бекира и на жена му Шефика-Ханжмъ, именно: Яшаръ бей и сестритѣ му Арифѣ и Хатидже Ханжми сж дигнжли още отъ 3-ий априлий 1882 год. пълномощието си отъ Хюсеинъ Хюсни пощаджията, и намѣсто него сж поставили по законнийтъ пѣтъ мене тѣхенъ пълномощникъ за да се располагамъ съ тѣхнитѣ недвижими имущества въ София, въ Софийската, Радомирската, Трънската, Брѣзничката и Самоковската околии, и да се представямъ въ всичкитѣ Български сждилица за тѣхъ.

За това азъ съмъ съобщилъ и на Соф. окр. сждъ още отъ 26-ий августъ 1882 г. съ заявлението си записано въ входящата му книга подъ No. 5271, а послѣ и съ прошение отъ 7-ий февруарий 1883 год.

Като пълномощникъ на горѣпоменжитѣ Хаджи-Бекирови наслѣдници обявявамъ съ настоящето си, че при казанитѣ условия азъ считамъ за незаконно извършено по имущества на моитѣ довѣрители всичко, което е извършилъ или върши по настоящему или ще извърши за напредъ казанитѣ Хюсеинъ Хюсни като тѣхенъ пълномощникъ, какъвто той е престаналъ да е отъ 3-ий априлий 1882 г.

Слѣдователно, той не може ни да продава, ни да купува, ни да дава подъ наемъ тѣхни имущества нито пакъ да подава прошения за актове и да зема такива, или и да се сжди за тѣхъ, и въ тѣхно име, защото ни едно отъ подобни дѣла нѣма и не може да има законни послѣдствия, а азъ като тѣхенъ пълномощникъ снемамъ отъ горѣ си всѣка отговорность.

София, 17 февруарий 1883 год.

Мехмедъ Садки.

1—(208)—1